

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXI П'ЯТНИЦЯ, 17 ВЕРЕСНЯ 2004 РОКУ ЧИСЛО 38 VOL. CXI FRIDAY, SEPTEMBER 17, 2004 No. 38

Народний Рух: 15 років боротьби

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – Громадськість України відзначила 15-ту річницю створення Народного Руху, який наприкінці 1980-их років об'єднав всі національно-демократичні сили суспільства під гаслом виходу зі складу СССР і відновлення незалежної Української держави. Установчий з'їзд Руху відбувся 8-10 вересня 1989 року в Київському політехнічному інституті.

З нагоди цієї річниці 12 вересня у київському Будинку вчителя відбулися урочисті збори Народного Руху, в яких взяли участь відомі громадські та політичні діячі, зокрема Микола Поровський, Євген Сверстюк, Ліна Костенко, Генадій Удовенко, Йосиф Зісельс, засновники НРУ Іван Драч, Михайло Горинь, керівник виборчого штабу Віктора Ющенка Олександер Зінченко, народні депутати, рухівці з різних регіонів України.

Після того, як цей урочистий захід поблагословив Патріярх Української Православної Церкви Київського патріярхату Філарет, голова НРУ Борис Тарасюк привітав присутніх, і на його пропозицію збори хвилиною мовчання вшанували пам'ять Вячеслава Чорновола, Михайла Бойчишина, Сергія Набоки та інших рухівців, яких через трагічні обставини вже немає серед живих.

Відтак Борис Тарасюк вручив відзнаки Народного Руху України 1-го ступеня п'ятьом шанованим в країні борцям за свободу і незалежність України. Серед нагороджених – Любомира Бойчишин, вдова Михайла Бойчишина, колишнього заступника голови НРУ, одного з засновників Народного Руху на Львівщині, голова Всеукраїнської організації, яка об'єднує людей з обмеженими фізичними можливостями, Іван Гель – активний учасник національно-визвольного правозахисного руху України, колишній керівник Всеукраїнського Комітету за легалізацію Української Греко-Католицької Церкви, Михайлина Коцюбинська – філолог та літературознавець, Микола Плахотнюк –лікар, член шістдесятницького Клюбу творчої молоді і соратник В. Чорновола, Володимир Сергійчук – історик, професор, директор Центру українознавства Київського національного університету ім. Т. Шевченка.

Присутній на урочистих зборах керівник виборчого штабу Віктора Ющенка Олександер Зінченко передав учасникам зборів вітання від провідника „Нашої України" і чільного кандидата на посаду президента України Віктора Ющенка.

(Закінчення на стор. 3)

Леонід Кучма: „ЄЕП стане світовим центром тяжіння"

АСТАНА, Казахстан. – 15-16 вересня відбулась зустріч керівників урядів СНД, яка розпочалася з критичного виступу прем'єр-міністра Молдови Василе Тарлева, який на зустрічі представляв Президента Молдови Володимира Вороніна. Він заявив, що ця організація досі не забезпечує взаємовигідного партнерства, є проблеми з виконанням домовленостей про формування зони вільної торгівлі. Представники чотирьох держав СНД – України, Росії, Білорусі та Казахстану – на зустрічах в Астані підписали нові домовлености про формування іншої організації – Єдиного економічного простору. Представники України наголошують, що бачать ЄЕП насамперед

(Закінчення на стор. 4)

На засіданні провідників держав – учасниць ЄЕП у вузькому колі в резиденції Президента Республіки Казахстан в Астані, Казахстан, 15 вересня (зліва): президенти О. Лукашенко (Білорусь), Н. Назарбаєв (Казахстан), В. Путін (Росія) і Л. Кучма (Україна). Фото УНІАН

Росія залишає за собою право на перший удар

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – 8 вересня начальник Генерального штабу Збройних сил Росії генерал-полковник Юрій Балуєвський заявив, що Москва готова завдати попереджувальні удари по терористичних базах будь-де у світі. Зокрема він сказав: „Ми вживемо всіх заходів для того, щоб ліквідувати терористичні бази на ранній стадії у будь-якому регіоні. Це не означає, що ми збираємося завдавати ядерні удари. Форми дії будуть визначені згідно з ситуацією. Вибір засобів буде визначати конкретна ситуація в тому чи іншому регіоні. Військові заходи – крайній засіб для боротьби з тероризмом".

Того ж дня в Москві відбулося засідання клюбу „Громадянські дебати", який об'єднує провідних російських аналітиків, політологів, експертів з міжнародних взаємин. Сергій Караганов, голова Ради з зовнішньої і оборонної політики Росії, сказав, що доктрина превентивного удару – це доктрина здорового глузду.

Рой Алісон, голова російських та евразійських програм при Королівському інституті міжнародних взаємин у Лондоні, вважає, що все частіші заяви про превентивні удари є дуже тривожним явищем: „Такі висловлювання викликають турботу. І припущення того, що держави можуть визначити військові цілі і вдарити по них , а міжнародна громадськість надасть таким вчинкам легітимности. Це дуже непокоїть".

Р. Алісон також стверджує, що превентивні удари ставлять серйозний виклик перед ООН: „Це виклик міжнародному праву. Авторитет і легітимність військових дій повинні перш за все бути повноваженням Ради Безпеки ООН. Обходити ООН і здійснювати військові акції – значить послаблювати ефективність і легітимність цієї організації".

Генеральний секретар ООН Кофі Анан заявив, що ті, хто веде війну з тероризмом, мають дотримуватися норм права. Коментуючи заяву Ю. Балуєвського, він сказав: „Так, ми мусимо шукати шляхів і метод ефективної боротьби з тероризмом, але ми теж мусимо гарантувати, що ці методи не будуть підривати правові норми і основні права людини".

Коли Президент США Дж. Буш і його міністер оборони Д. Рамсфельд підтримали аргументацію російського керівництва про те, що Росії загрожує міжнародний тероризм, Дік Чейні заявив, що треба ще „розібратися" в тому, чи причетний цей тероризм, зокрема „Аль-Кайда", до драми в Беслані. З цього приводу міністер закордонних справ Росії Сергій Лавров заперечив: „Внутрішні проблеми ми будемо розв'язувати самі, американцям шукати шляхи політичного врегулювання в Чечні не треба".

Що означає заява про превентивність ударів у ширшому розумінні? Чи означає вона різкі зміни у війську Росії? Яке вони можуть мати значення для її сусідів?

Георгій Маньчуленко, секретар Комітету з питань національної безпеки Верховної Ради України, сказав 9 вересня у програмі радіо „Свобода": „Драма в Північній Осетії – це велика біда, велика трагедія. Але непокоїть те, що відбувається в Росії. Офіційні російські чинники, центральна влада у Москві спочатку давала дозовану інформацію про те, що є певна кількість заручників: спочатку дві сотні, три сотні, а потім з'ясувалося, що більше тисячі заручників, дорослих і дітей.

Потім з'ясувалося, що місцева влада в Північній Осетії не хотіла йти на переговори з бойовиками. Постає в пам'яті „Норд-Ост" у Москві, коли непрофесійна акція спецслужб Росії призвела до 129 жертв. Зараз є значно більше жертв, і на це повинні дати відповідь, в першу чергу, правоохоронні органи Росії. Але я дуже сумніваюся в тому, що правдиву інформацію, чому так сталося, чому така величезна кількість жертв, хтось дізнається. Була заява Москви, що це міжнародна терористична акція, оскільки там були представники арабських країн. Тепер уже говорять тільки про одного потенційного араба з-за меж Росії, який брав участь у цій акції. Це теж наводить на деякі роздуми і на певні сумніви.

Насправді основна проблема полягає в тому, що недолуга політика центральних російських властей привела до того, що діється у Чечні,

(Закінчення на стор. 3)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Опозиція критикує зовнішню політику

КИЇВ. – У Верховній Раді опозиція скористалася обговоренням діяльности уряду, щоб заявити про провал евроінтеґраційної політики України. Голова Комітету Верховної Ради з питань европейської інтеґрації Борис Тарасюк назвав непослідовною закордонну політику президента та уряду. Б. Тарасюк, який входить до опозиційної фракції „Наша Україна", на підтвердження своїх звинувачень згадав зміни воєнної доктрини щодо членства у ЕС і НАТО. Водночас, за словами Б. Тарасюка, активно здійснюється членство України у Єдиному економічному просторі, що, на переконання депутата, суперечить національним інтересам України. Европейська інтеґрація України повинна бути усвідомленим вибором українського суспільства і влади, а не питанням політичних торгів і кон'юнктури, – заявив Б. Тарасюк. Колишній міністер закордонних справ сказав, що українська влада проголосила метою вступ до Евросоюзу, але для цього, як він висловився, нічого не було зроблено. За словами Б. Тарасюка, всупереч своїм зобов'язанням перед Польщею і країнами Евросоюзу, український уряд ухвалив рішення про реверс нафтопроводу „Одеса-Броди", тоді як у проєкті Пляну дій Україна-ЕС наголошувалося на необхідності розвитку інфраструктури для диверсифікації постачань нафти і ґазу.

„Одеса – Броди" – пробне реверсне помпування

КИЇВ. – 13 вересня відбулося перше пробне помпування у реверсному напрямку технологічної нафти трубопроводом „Одеса-Броди" тобто з Бродів до Одеси. Напередодні 11 вересня трубу було заповнено російською технологічною нафтою марки „Юралс". До нафтопроводу було напомповано 425 тис. тонн технологічної нафти. До кінця цього року в напрямку одеського терміналу „Південний" „Укртранснафта" та ТНК-БіПі мають намір перекинути 2.5 млн тонн нафти. В Укртранснафті кажуть, що найближчим часом вони намагатимуться здійснити плавний перехід від технологічної нафти до нафти, яка, за їхніми прогнозами, вже до кінця вересня має піти комерційним помпуванням до Одеси, і яку там вже зустріне перше нафтоналивне судно. Яким буде обсяг першого комерційного запуску нафти, наразі невідомо. Щорічно ця цифра має становити 9 млн тонн упродовж 3 років – принаймні, такими є умови липневого контракту між „Укртранснафтою" та російсько-британською компанією „ТНК-БіПі". Тим часом у Києві й досі лунає критика деяких аналітиків щодо напрямку використання нафтопроводу Одеса-Броди, який, на їхню думку, в реверсному режимі віддаляє Україну від Европи та ставить під сумнів енергетичну безпеку держави. Рішення України про реверсне використання нафтопроводу критикували в Европі, куди плянувалося транспортувати нафту після добудови польської дільниці нафтопроводу від Бродів до Плоцька.

Україна – Румунія: дипломатичний контрнаступ

КИЇВ. – Українським каналом Дунай-Чорне море вже пішли судна. Представники українського уряду 10 вересня зустрілися з дипломатами країн Евросоюзу, щоб подати додаткові роз'яснення щодо спорудженого Україною каналу. Раніше Евросоюз, міжнародні представники та захисники довкілля, а особливо сусідня Румунія висловили стурбованість екологічними наслідками каналу. Румуни твердять, що українська влада не поважає елементарних правил добросусідства, з одного боку, та міжнародних угод, з іншого. Зокрема йдеться про двосторонню українсько-румунську угоду 1997 року щодо спільного кордону, включно з кордоном на Дунаї. Є елементарне правило – коли спільний кордон проходить якоюсь річкою, будь-які роботи на тій річці, які можуть зашкодити її течії чи ж довкіллю, можуть виконуватись лише після укладення двосторонньої угоди. Крім того, під час перебування у Лондоні президент Румунії Іон Ілієску звинуватив Україну в тому, що вона не поважає міжнародні та двосторонні угоди щодо кордонів у дельті Дунаю. Румунія доводить, що український канал завдає шкоди довкіллю, але офіційний Київ відкидає ті звинувачення і твердить, що Румунія керується комерційними інтересами. Пригадаємо, що Румунія вже має три подібні канали, котрі були фінансовані Міжнародним банком розвитку і реконструкції.

Тарас Чорновіл пішов до В. Януковича

КИЇВ. – Народний депутат з групи „Центр" Тарас Чорновіл буде „неформальним" радником прем'єр-міністра Віктора Януковича. Т. Чорновіл сказав, що він погодився на пропозицію про співпрацю, що надійшла з боку прем'єра. Таку згоду він дав після обговорення форм можливої співпраці „з людьми з Кабінету міністрів та з апарату прем'єр-міністра", повідомив 9 вересня Т. Чорновіл. Цю співпрацю тепер не буде ніяк формалізовано. Хоча надалі він не виключає того, що стане позаштатним радником прем'єр-міністра. Справи, у яких він консультуватиме В. Януковича, „стосуються широкого спектру питань, повязаних зі Західним реґіоном", а також „проблем, повязаних із місцевим самоврядуванням і бюджетними питаннями". Як зізнався колишній член фракції „Наша Україна", він не бачить на сьогоднішній день „політичних перепон, щоб співпрацювати з прем'єром", і не вбачає „свого гріха" у такому рішенні. Зі слів Т. Чорновола, його нинішня співпраця з урядом жодним чином не пов'язана з виборчою кампанією. Разом з тим, Т. Чорновіл підреслив, що він не усвідомлює „жорсткої альтернативи". „Я не належу до тих людей, які на сьогоднішній день вважають обрання Віктора Ющенка абсолютною панацеєю", – сказав Т. Чорновіл.

Прогнозу України змінено на позитивну

ЛОНДОН. – Інвестиційна компанія Муді змінила прогнозу показника України зі стабільної на позитивну. Як зазначається 9 вересня в повідомленні агенства, після 4 років дуже успішного економічного розвитку, економічне зростання України пішло ще більше вгору 2004 року. Цей показник сягнув 13 відсотків, причому швидко зростають як експортно орієнтовані галузі, так і ті, що орієнтовані на внутрішній ринок. Аґенство Муді зазначає, що попри недоліки щодо виконання бюджету, фіскальна політика в країні залишається жорсткою. Це також стосується монетарної політики та показників інфляції.

110 років від дня народження О. Довженка

КИЇВ. – 10 вересня 2004 року минуло 110 років від дня народження видатного українського режисера та письменника Олександра Довженка. „Палкий юнак і сива голова", – так писав Максим Рильський про режисера фільму „Земля", названого серед десятка найкращих у світі кінострічок, – Олександра Довженка. Автора „Зачарованої Десни", „України в огні" спіткала драматична доля митця сталінської епохи. Його звинувачували в наклепах на Радянську Україну, в буржуазному націоналізмі, не дозволили жити в Києві. Перед смертю О. Довженко заповів поховати хоча б його серце на Дніпровських схилах.

Нашоукраїнці порушують питання про УНА в парляменті

КИЇВ. – Бльок „Наша Україна" активно намагається відмежуватися від ультраправої організації УНА та її заяв, звинувачуючи екстремістів у кампанії дискредитації кандидата на президентську посаду Віктора Ющенка. Нашоукраїнці кажуть, що виступи ультраправих під подібно до нацистської символікою є намаганням нав'язати їхньому кандидатові екстремістський образ і відлякати частину виборців. Контрольовані владою засоби масової інформації, зокрема провідні телеканали, активно висвітлювали заходи УНА, наголошуючи на тому, що ультраправі згадували ім'я В. Ющенка. Представник „Нашої України" Юрій Ключковський виступив 9 вересня зі заявою щодо цього у Верховній Раді.

У Львові вшановано пам'ять Патріярха Й. Сліпого

ЛЬВІВ. – 7 вересня відбулась низка пам'ятних заходів, присвячених двадцятій річниці з дня смерти Патріярха Йосифа Сліпого. Урочистості розпочались Панахидою у крипті собору Св. Юра, де поховано Й. Сліпого. Згодом студенти та викладачі Українського католицького університету, Львівської духовної семінарії Св. Духа, а також усі охочі львів'яни вирушили до колишнього будинку Богословської академії на вулиці Коперника, де поклали квіти до пам'ятного знаку Патріярхові Йосифові. „Патріярх Й. Сліпий довгий час був ректором духовної семінарії, він став одним із засновників Богословської академії. Був великим авторитетом для усіх українців, не лише для українців-католиків", – зазначив ректор Львівської духовної семінарії о. Богдан Прах. З приводу 20-ої річниці з дня смерти Патріярха Й. Сліпого в архикатедральному соборі Св. Юра у Львові відбулася Архиєрейська Божественна Літургія, яку відслужив Верховний Архиєпископ Української Греко-Католицької Церкви Любомир кардинал Гузар.

В Україні почав діяти театр „Політичний вертеп"

КИЇВ. – В Україні почав діяти театр „Політичний вертеп", вистави якого присвячені політичним перипетіям президентської кампанії. У театральному вуличному дійстві кожен зможе впізнати основних кандидатів у президенти України. „Це театр вуличної сатири, покликаний через слово, образ та пісню політично зорієнтувати людей. Основний засіб художньої виразности – майданний раблезіянський гумор. В проєкті задіяні молоді професійні актори, випускники Театрального інституту ім. Карпенка-Карого, співаки та естрадні артисти. Автори текстів пісень та п'єс – найкращі письменники та барди", – повідомив 8 вересня керівник театру Володимир Даниленко. Театр працює в реґіонах, користуючись як російською, так і українською мовою. У театрі працюють люди, які мають політичне переконання та громадянську сміливість.

За повідомленнями інформаційних аґентств

У бойовому спорядженні

КИЇВ. – Голова Кабінету міністрів України, кандидат на посаду Президента Віктор Янукович здивував багатьох журналістів, які зустрічали його на летовищі після перебування в Іраку. З літака він вийшов у військовій маскувальній уніформі, ніби прилетів не до мирної України. А втім, в разі перемоги на виборах йому судилося стати головнокомандувачем українського війська, то варто привчати вояків до генеральського вигляду прем'єра. Щоправда, сам кандидат у війську не служив, але люди кажуть, що бути генералом не важко, важко ним стати. *Фото: УНІАН*

Народний Рух...

(Закінчення зі стор. 1)

Присвячену 15-ій річниці Народного Руху України промову Б. Тарасюк почав словами незабутнього рухівця Вячеслава Чорновола: „Рух – це та велика політична сила, яка найбільше зробила для того, щоб Україна стала незалежною".

Б. Тарасюк підкреслив, що саме з масових акцій Народного Руху 15 років тому в Україні почалося відродження національної культури, мови і української самосвідомости, почали виникати громадсько-політичні об'єднання, які в результаті викристалізувалися в сильну, цілеспрямовану „фронтівську" організацію. З постанням Руху виникла нова і непоборна політична сила, альтернативна Комуністичній партії. Саме Рух вніс у життя суспільства гасла і принципи побудови демократії, свободи слова, соціяльно-економічних реформ. Саме під політичним проводом Руху український народ досягнув багатовікової мети, завершивши тривалий історичний період боротьби за відновлення самостійності Української держави.

Згадуючи такі події новітньої історії України, як „живий ланцюг", прийняття Декларації "Про державний суверенітет України", схвалення Акту проголошення незалежності України, проведення референдуму 1991 року, одразу виникають асоціяції з Народним Рухом України, який втілив у життя ідеї незалежної і соборної української держави.

Обстоюючи об'єктивну історію виникнення і діяльности Народного Руху, Б. Тарасюк висловив свою незгоду з Президентом Л. Кучмою, який у промові з нагоди 13-ої річниці Незалежности України сказав, нібито Народний Рух був надто молодий і малочисельний, щоб претендувати на загальну національну ролю. Б. Тарасюк нагадав, що лише українських патріотів, котрі взяли участь у „живому ланцюгу", було, навіть за применшеними даними правоохоронних органів, близько 450 тисяч. В 1990 році до Руху зараховувало себе від 600 тисяч до мільйона українців.

Промовець ствердив, що Народний Рух України не тільки не занепав, як подібні „фронтівські" організації у Латвії, Естонії і Литві або як „Солідарність" у Польщі, але зумів перетворитися на політичну партію, яка вже на початку 90-их років була здатна демократичним шляхом взяти владу в незалежній Україні.

Разом з тим Б. Тарасюк визнав, що становлення Народного Руху України, як політичної партії, було складним етапом, драматичним, а іноді навіть трагічним. За весь час свого існування Рух тільки шістнадцять місяців підтримував владу – це був час діяльности уряду В. Ющенка.

Більшість часу перебуваючи в опозиції, Рух був і залишається об'єктом переслідувань з боку антинародної і антиукраїнської влади. Саме підступні дії влади розкололи Народний Рух. А список трагічних втрат рухівців, починаючи з Михайла Бойчишина, є неспростовним свідченням боротьби влади з Народним Рухом. Прізвище легендарного провідника Руху Вячеслава Чорновола – окрема чорна стрічка в цьому списку.

На пресовій конференції 14 вересня в Києві, присвяченій 15-ій річниці установчого з'їзду Народного Руху України (НРУ) – (зліва): член Редакційної комісії установчого з'їзду НРУ Дмитро Павличко, перший голова НРУ Іван Драч і член Оргкомітету установчого з'їзду НРУ Лесь Танюк. *Фото УНІАН*

Б. Тарасюк запевнив, що, незважаючи на всі труднощі впродовж свого становлення і розбудови, Рух активно діє як політична партія. В її рядах сьогодні – майже 40,000 членів. У Верховній Раді України активно працює партійна група Народного Руху, до якої входить 19 народних депутатів. Протягом 4 скликання Верховної Ради України члени цієї партійної групи внесли понад 550 законопроєктів. Всі вони відповідають чіткій програмі Руху, яка може бути здійснена вже в наступному році, після перемоги патріотично-демократичних сил у виборах президента України.

Голова Народного Руху висловив упевненість в тому, що цей ювілейний для його партії 15-ий рік діяльности стане роком великої перемоги української ідеї, роком обрання справді народного президента.

За повідомленнями ЗМІ

Росія залишає...

(Закінчення зі стор. 1)

що стаються терористичні акти. Для того, щоб відвернути міжнародну спільноту від проблем, які пов'язані з Чечнею в Росії, Москва намагається привернути уваги до того, що треба боротися з міжнародним тероризмом і відволікти увагу від проблем у Чеченській республіці Ічкерія. Таким чином переводяться стрілки в іншому напрямку. Це досить небезпечно і становить загрозу для світової спільноти".

Аналітики визначають потенційну можливість виникнення загрозливої ситуації в Україні, яка може спровокувати російських генералів до „превентивного" удару.

Олег Зарубінський, перший заступник голови Комітету з питань европейської інтеграції Верховної Ради України: „ Превентивні, тобто високоточні удари по базах терористів за межами Росії чи будь-якої іншої держави, може наносити держава і збройні сили цієї держави, які насправді є високотехнологічні, які можуть виробляти наукомістку і сучасну зброю. Сьогодні лише сім країн, високорозвинених технологічно, до яких, зрозуміло, не відноситься Росія, виробляють таку зброю. В загальній кількості такої високотехнологічної наукомісткої, сучасної зброї, Росія виробляє тільки 0.3 відс., тобто в даному випадку амуніція не відповідає амбіціям. Я хочу наголосити, що це вже не вперше Росія „надуває щоки" з приводу можливости нанесення превентивних ударів. Воєнна доктрина Росії, не так давно прийнята, передбачає превентивні удари у випадку, якщо в сусідніх з Росією країнах будуть якісь нестабілізаційні процеси (нібито в Росії стабільність є), якщо будуть порушені права російськомовного населення і таке інше. Але в даних обставинах маскується реальна причина останніх подій, бо причина та зовсім не в міжнародному тероризмі. Першоосновою були дії російських збройних сил, танків міністра оборони Грачова в Грозному 10 років тому".

Що означає заява Росії для України? Україна сьогодні фактично має величезний кордон з воюючою державою, яка перебуває в стані війни, при цьому в стані війни не з якимись міжнародними чинниками. Східній кордон України з Росією досі не позначений. Росія не хоче його позначати на терені. Час від часу якісь російські організації піднімають голови і починають кричати, що їх переслідують, що вони не можуть реалізувати свої права. Є моменти, коли може щось спалахнути.

Начальник Генштабу Росії заявив про намір виконувати спецоперації на території інших країн. Тут не потрібно ракет, лише професійні навички, знання мови і вибухівка, а також інформаційні дані для того, щоб виконати ту чи іншу військову спецоперацію. Росія прагне показати Україні, що акції терористів будуть каратися смертю. А коли це буде провокація?

Президент В. Путін також дав зрозуміти народам Росії, які мріють про незалежність, що не дозволить розвитку сепаратизму, не дасть можливість ланцюгової реакції, коли політичні і сепаратистські рухи почнуть активно розвиватися в решті республік федерації..

Росія також прагне показати США, Ізраїлю, Британії й іншим членам співтовариства, що нібито вона підтримує доктрину Президента США, прем'єра Ізраїлю щодо нанесення превентивних ударів. І сьогодні стало важко критикувати Росію...

Аналітики визначають потенційну можливість виникнення загрозливої ситуації в Україні, яка може спровокувати російських генералів до „превентивного" удару. Україна є транзитною територією, де є проблеми у взаєминах між кланами, де є ядерний потенціял, і вона може бути використана як об'єкт, з метою провокативного втягнення в ті чи інші процеси.

Україна має специфічні стосунки з Росією, вона багато разів була об'єктом російської агресії. В Україні повно агентів не тільки Головного розвідувального управління російської армії, а й колишнього першого головного управління КГБ СССР, яке тепер називають Службою зовнішньої розвідки.

Росія через розвідувальні служби надзвичайно інтенсивно працює в Україні. В головному розвідуправлінні Генерального штабу збройних сил Російської Федерації є управління СНД, окремий відділ якого займається тільки Україною. Звідси ще одна небезпека чисто провокативного характеру: провокування конфлікту, ознак терористичної атаки, діяльности терористичної групи , що може стати виправданням удару.

Звичайно, Україна і Росія є сусідами і повинні жити в мирі, дружбі і злагоді, але новітня українська влада і новий президент, який буде обраний незабаром, повинні відповідно всі ці речі оцінювати. Потрібно в першу чергу дбати про національні інтереси, щоб були захищені українські кордони, щоб суспільство було забезпечене від будь-яких провокацій, в тому числі й псевдо-терористичних груп, щоб рівень життя підіймався, щоб економіка процвітала. Не можна забувати й про те, що 83 відсотки української нафтопромисловості, 90 відсотків виробництва алюмінію, 77 відсотків кольорової металюргії, 36 відсотків енергорозподілу перебувають в руках російського капіталу. Це серйозна економічна небезпека. Що стосується інформації, то 38.5 відсотка активів в українському телебаченні сьогодні в руках російського капіталу. Небезпека від цього є дуже реальною. Зовнішня політика України усе відчутніше формується не в Києві, а Міністерстві закордонних справ Росії.

Незалежний військовий оглядач Павел Феленгавер з Росії, який довгий час працював у російській військовій газеті „Красная звезда", вважає, що заява Генштабу Росії розрахована на росіян, аби продемонструвати їм, що Кремль, мовляв, розпочинає нищівну війну проти тероризму, як це зробив Білий Дім після 11 вересня 2001 року. Тож Україні особливо нема чого турбуватися. Тим більше, що вона має власні військово-повітряні сили.

Ще один російський військовий експерт, заступник редактора „Еженедельного журналу" Олександер Гольц також заспокоює, що Україні нема чого особливо турбуватися, бо заява Ю. Балуєвського – це просто „бажання продемонструвати рішучість у боротьбі з тероризмом".

Але попри ці заспокійливі твердження не слід забувати, що їх виголошують аналітики, а військові акції проводять усе ж генерали.

Л. Хм.

АМЕРИКА І СВІТ

Найновіші дані бесланської трагедії

МОСКВА. – Трагадія в Беслані, котра минулого тижня сколихнула світом, не сходить зі сторінок і екранів ЗМІ – з уваги на наслідки, котрі порушили не тільки життя близьких і рідних загиблих, але й політику цілої країни. Після голосної критики влади і президента Росії Володимира Путіна стосовно визволення затриманих терористами заручників, тепер офіційні чинники подають спростовання щодо попередніх вісток. Серед найновіших даних від 14 вересня жертвами триденної трагедії у Беслані було 338 осіб, в тому невпізнаних тіл 84, з них 52 дитячих, поранених нараховують 727 осіб. З них 122 перебуває в лікарнях Москви, 207 – у лікарнях Північної Осетеї, в тому числі – 123 дітей.

Нагороди за затримання бойовиків і В. Путіна

ҐРОЗНИЙ, Чечня. – У середу, 8 вересня російський генерал пообіцяв нищити бази терористів будь-де у світі, а Москва відразу проголосила 10-мільйонову нагороду за арештування чеченських бойовиків Асхана Масхадова і Шаміля Басаєва. У відповідь чеченські повстанці оголосили, що нададуть винагороду у розмірі 20 мільйонів долярів „за активну допомогу в затриманні" президента РФ Володимира Путіна. Так званий „Антитерористичний центр Чечні" повідомив 9 вересня про винагороду „країнам або організаціям, або окремим громадянам", які спричинять арештові „військового злочинця". В. Путіна звинувачують у „розв"язанні війни проти суверенної держави, організації вбивств сотень тисяч мирних громадян, масових викраданнях, у створенні ескадронів смерти" тощо. Серед пунктів звинувачення – „організація кривавої бойні дітей та дорослих у північно-осетинському місті Беслан". Нагадаємо, що 4 роки тому провідник бойовиків Шаміль Басаєв та Хатаб обіцяли винагороду 2 мільйони долярів за голову В. Путіна.

„Айвен" залишає руїну та жертви на своєму шляху

АТЛАНТА, Джа. – Ураган „Айвен", який вже спричинив значні руйнування на Карибах, лютував 13 вересня над Каймановими островами – невеличкій британській території, розташованій між Ямайкою та Кубою. Як заявив губернатор того краю Брюс Дінвіді, ураган завдав величезної шкоди. Під водою опинилася майже вся територія найбільшого з Кайманових островів. У понеділок, 14 вересня, ураган вразив західні райони Куби, де влада евакуювала понад мільйон мешканців. Жертвами урагану на згаданих територіях стали 68 осіб. Ураган, попри сподівання, не вщухає. В Америці також готуються до урагану. Три чверті мільйона осіб у територіях прибережних штатів Мехіканської затоки отримали наказ евакуюватися. Як очікували, 15 і 16 вересня ураган вразив північний захід Фльориди, а також Місісіпі, Луїзіяну та Алабаму.

Ірак: напади на поліцію і нафтопроводи

БАГДАД, Ірак. – Іракські та американські офіційні представники кажуть, що 14 вересня внаслідок вибуху в центрі Багдаду загинули принаймні 47 людей і десятки зазнали поранень. Вибух, згідно з повідомленнями, спустошив торговельну вулицю біля дільниці поліції, де поблизу зібралося багато людей, які подавали заяви на службу в поліції. Того ж дня у місті Бакуба на північ від Багдаду внаслідок обстрілу міні-автобуса вбито 12 і поранено двох іракських поліцаїв. Тим часом з центрального Іраку повідомили про вибух на нафтопроводі поблизу міста Байджі. Іракські нафтопроводи – постійні цілі повстанців, на котрі вони постійно нападають, як на життєво важливу нафтову інфраструктуру країни.

Ізраїльтяни демонструють

ЄРУСАЛИМ. – Десятки тисяч єврейських поселенців провели 13 вересня демонстрацію в Єрусалимі, протестуючи проти плянів уряду Аріела Шарона демонтувати поселення у смузі Ґази. А. Шарон заявив на засіданні Кабінету міністрів Ізраїлю, що акції непокори, організовані ультраправими організаціями, практично закликають до громадянської війни. Прем'єр-міністер розпорядився, щоб служби безпеки вжили заходів проти екстремістів.

Европа погргожує Іранові санкціями ООН

ЛОНДОН. – Великобританія, Німеччина та Франція 14 вересня попередили Іран про можливість запровадження санкцій ООН, якщо Теґран не вреґулює кризи навколо своєї ядерної програми. Відповідний проєкт резолюції уже переданий керівництву Міжнародного агентства з атомної енергії (МАҐАТЕ). У Відні триває засідання МАҐАТЕ, на якому розглядається іранська ядерна програма. 13 вересня Теґран заявив про відновлення виробництва збагаченого урану. Іранська влада наполягає також на завершенні у листопаді міжнародних інспекцій своїх ядерних об'єктів.

Кремль концентрує владу

МОСКВА. – Політичні опоненти президента Володимира Путіна 14 вересня звинуватили його у тому, що, скориставшись трагедією у Беслані, він концентрує в своїх руках дедалі більшу владу. В. Путін закликав до посилення централізованної контролі над регіонами, а також до реформування служб безпеки. Провідник ліберальної партії „Яблуко" Григорій Явлінський назвав запропонований В. Путіним плян образою для росіян. Інший Ліберальний політик, Борис Нємцов, зазначив, що здійснення цього пляну приведе до зростання корупції, що у свою чергу унеможливить ефективну боротьбу з тероризмом. А ось як оцінює пропозиції В. Путіна радник Державної Думи Андрєй Кортунов: „В. Путін, має на меті не стільки тероризм, скільки зміцнення його особистої влади. Однак, було б завчасним казати про те, що запропоновані зміни можуть статися впродовж ночі".

За матеріялами ЗМІ

Передвиборча кампанія сходить на манівці

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – Передвиборні кампанії в США завжди втішалися взаємним демократичним підходом опонентів. Неписаним законом були визначені способи, якими можна було закидати ті чи інші неуподобання своєму суперникові. Однак при цьому неприпустимим вважалося заторкування найближчих рідних кандидатів, і тому тепер виборці з великим невдоволенням сприймають взаємне очорнювання, будь-які непідтверджені закиди, особисті цькування чи натяки на політичні хиби. Також і реклямами в ЗМІ, якщо в них вчувається груба тенденційність, відштовхують виборців, хоч в цілому вони люблять послухати обіцянок одного чи іншого кандидата, сприймаючи їх переважно скептично. Одначе коли кандидати чи їхні дорадники у передвиборчій кампанії починають вживати негідну тактику, зокрема тиск і залякування, то це не тільки є несподіваним, але цілком неприйнятим, бо американський виборець знає собі ціну і не дозволяє себе залякувати.

Досі передвиборна кампанія республіканського кандидата Преидента Джорджа Буша та його демократичного суперника сенатора Джона Кері прямувала зрозумілим для пересічного виборця шляхом. Відбулися всекрайові з'їзди обидвох партій, Демократичної та Республіканської. Обидва кандидати, прийнявши довір'я своїх партій, з ентузіязмом рушили по країні зі своїми програмовими виступами.

7 вересня Дж. Кері звинуватив Дж. Буша у „неправильних рішеннях" підкреслюючи, що „найбільш катастрофічне рішення – це безладдя, створене ним в Іраку". Цей закид набрав більшого значення ще й тому, що якраз в ті дні число загиблих військовиків і цивільних працівників Департамену оборони дійшло до 1000 осіб.

На те віце-президент Ричард Чейні в ДеМойн, Айова, виступаючи перед виборцями, попереджав, що країна ризикуватиме можливістю терористичного нападу, якщо зробить „неправильний вибір" у листопаді, тобото проголосує за Дж. Кері. Р. Чейні підкреслив, що „конечним є 2 листопада зробити правильний вибір, коли ж зробимо неправильний, тоді існує небезпека, що по нас знову вдарять ще більш нищівним способом з точки зору США". Він також сказав, що з вибором Джона Кері країна ризикує повернутися „до мірковування з перед 9/11" коли, атакування уважалося, кримінальними вчинками, а не частиною боротьби з тероризмом.

Виступ і завваження віце-президента Р. Чейні негайно викликали неґативні реакції. Сенатор Джон Едвардс, співкандидат Дж. Кері від Демократичної партії на становище віце-президента, заявив, що цим разом Р. Чейні „переступив лінію". Пояснюючи, Дж. Едвардс сказав, що Р. Чейні виступив „не в американському дусі", бо залякувати виборців, нібито обрання президента-демократа спричинить нові терористичні напади, – це нечесна політична гра. З критикою висловів Р. Чейні виступили також ЗМІ та політичні аналітики, коментуючи їх як такі, що переступили неписаний закон передвиборчої кампанії.

Говорячи про небезпеку терористичних нападів, критики підкреслюють, що може, ця небезпека була б меншою, коли б теперішній уряд витрачав менше на податкові пільги багатих , а більше на безпеку пристаней, ядерних матеріялів, еміграційну політику, котра б краще слідкувала за тими, що в'їжджають з-поза кордону. Такі речі є для політичної гри під час передвиборчої кампанії, але застрашування американського виборця тим, що, голосуючи на опонента, він відкриває двері терористичним нападам, є недопустимим.

Х.В.-Ф.

Леонід Кучма...

(Закінчення зі стор. 1)

як зону вільної торгівлі, але Росія, яка домінує у новому об'єднанні, наполягає на першочерговості створення наддержавних керівних структур і митного союзу. Критики ЄЕП в Україні кажуть, що ЄЕП не відповідає українським державним інтересам. Вони зауважують, що ЄЕП не можна прирівнювати до Европейського союзу, оскільки в ЄЕП домінуватиме Росія. Але Президент України Л. Кучма закликав перетворити ЄЕП на світовий центр тяжіння: „Для цього у нас є всі можливості. Потрібна тільки політична стабільність", – сказав він на пресовій конференції в Астані, відповідаючи на запитання журналістів про дальші перспективи ЄЕП.Президент Росії В. Путін підтримав його і сказав, що ЄЕП колись зможе забезпечити такий самий рівень життя, як у Евросоюзі.

На зустрічі четвірки засновників ЄЕП було обговорене дальше формування ЄЕП. Україна робила наголос на економічних аспектах і прагнула створення зони вільної торгівлі. Росія, Україна, Білорусь і Казахстан мають намір до липня 2005 року створити правову базу для введення зони вільної торгівлі в межах ЄЕП. Також порушувалось питання протидії терористичним загрозам.

Представник Еврокомісії – виконавчого органу Евросоюзу – Жан-Крістоф Флорі зауважив, що деякі аспекти ЄЕП можуть не узгоджуватися з европейським прагненнями Києва. Україні потрібно буде, зокрема, звернути увагу на умови митного союзу, передбаченого в ЄЕП. Якщо зближення дійде до митного союзу, то Україна повинна спочатку пересвідчитися, що ця формула узгоджується з її нинішніми двосторонніми угодами з ЕС і взагалі з її европейськими устремліннями.

На засіданні Ради глав урядів СНД прем'єр-міністер України Віктор Янукович підписав документ про делегування повноважень економічній раді СНД на прийняття остаточних рішень з окремих проєктів документів від імені Ради глав урядів СНД. Були підписані документи про координацію боротьби з організованою злочинністю на території держав-учасників СНД, часткові внески держав-учасників СНД на фінансування, капітальний ремонт і реставрацію меморіяльного комплексу „Брестська фортеця-герой".

Україна підписала рішення про співробітництво в галузі телебачення і радіомовлення в межах святкування 60-ої річниці перемоги у „Великій вітчизняній війні" і здійсненні телевізійних проєктів „Бойове братерство без кордонів", „Польова пошта пам'яті" і „Перемога".

За матеріялами ЗМІ

Україна зазнає „культурного голодомору"

Про те, що відомий американський кіноактор Джек Пеленс демонстративно, зі словами „Я українець, а не росіянин", покинув фестиваль російських фільмів у Голівуді 22 квітня, „Свобода" повідомила 18 червня (ч. 25). Вміщена нижче стаття Петра Борисова на цю ж тему розширює її контекст до питання про сьогоднішнє становище української культури в Україні.

Петро Борисов
у співпраці з **Джеком Пеленсом**

Джек Пеленс відмовився прийняти російську нагороду, яку хотіли йому вручити під час бенкету на фестивалі „Російські ночі", що нещодавно відбувся в Лос-Анджелесі. Д. Пеленс вважає, що це був тільки черговий крок російського імперського геноциду супроти України - цього разу її культури; одна з багатьох спроб росіян представити щось як своє, а потім знищити все решта. Д. Пеленс не буде брати участи у нинішньому культурному голодоморі.

Відмова від нагороди означала більше, ніж просто заява про власну національну ідентичність, він хотів наголосити, що є українцем, а не росіянином. Д. Пеленс, як і багато інших українців у кіноіндустрії, вже втомився чути наклепи та лихослів'я про українців. Його вчинок став заявою для світу про те, що Д. Пеленс приєднується до боротьби за порятунок української ідентичности від Російської імперії.

Д. Пеленс: „Я - українець і я цим горджуся! Я більше не буду терпіти образ!"

Всі росіяни знають, що існування Російської імперії неможливе без України. Так само керівники „імперії зла", чи то цар, Сталін чи Путін, добре усвідомлювали й усвідомлюють, що Україна не віллється до Російської імперії, якщо існуватиме її національна самосвідомість. Отож процес руйнування української мови, культури, історії продовжується, а частину нашої спадщини (в разі, якщо її можна вигідно пояснити) подають як російську.

Звідси й неправдиве тлумачення Росії як спадкоємниці Київської Русі, козаків - як російських військових (окрім випадків бунту та погромів - тоді їхній статус зручно звести до українців). Нас обманювали, називаючи геноцид проти українського народу „голодомором", трактуючи Українську Православну церкву тільки як складову частину російської, видаючи геніяльних та успішних синів українського народу за росіян (багато людей від Гоголя до Сікорського та Довженка). Д. Пеленс не хоче бути частиною цієї брехні.

Україна зазнала стількох періодів геноциду, що навіть важко їх всіх перелічити. Вбивства та фізичне знищення перепліталися з періодами руйнуванням мови, літератури, історичної спадщини, традицій, сімейної структури - все це робилося для того, щоб зруйнувати будь-який прояв українства, наші українські душі. Слова виражають наші думки, а мова - душу. Якщо вбити українську мову - українська душа більше не заговорить.

Сьогодні ми ще можемо чути голос вільної і незалежної України, проте Російська імперія не гає часу, щоб перебрати контролю, купити все українське, а потім зруйнувати. Особливо відчутними ці процеси є в підприємстві, як тут, так і в Україні. Брехня щедро фінансується і „за морями" (спонзором „Російських ночей" був міністер культури Росії), і вдома, в Україні, де останні прояви українського кіно та телебачення гинуть в культурному голодоморі.

В той час, коли тутешні українці раділи з приводу висування фільму „Мамай" на почесну нагороду „Оскар", в Україні все було інакше. Було звільнено Ганну Чміль, заступника міністра культури, що підтримувала стрічки Юрія Іллієнка „Мазепа" та Олеся Саніна „Мамай". Ніхто з дистрибютерів так і не почав займатися фільмом „Мамай", тоді як оригінал „Мазепи" було куплено за гроші Росії і недопущено до ширшого розповсюдження. Власники кінотеатрів відмовлялися показувати „Мамая" навіть при найкращих фінансових умовах. Отож „Мамай" був висунутий на нагороду „Оскар" в 2003 році, є дуже популярним на міжнародних кінофестивалях, але його не покажуть в Україні і дуже мало людей там взагалі його колись побачать.

Українці в Америці захоплено вітали законопроєкт, прийнятий у Верховній Раді, про те, що українське телебачення повинне виділяти певний час для показу програм українською мовою. Натомість маніпуляція є очевидною: дуже мала кількість популярних програм на телебаченні насправді проводяться українською мовою, всеперемножно володіє російська. Що ж до офіційних вимог, то їх обходять різними способами, - якщо ви справді хочете переглянути щось українською, то для цього потрібно прокинутися серед ночі. Можна також спробувати розібрати дрібний шрифт українських субтитрів, що надзвичайно швидко змінюються на екрані, супроводжуючи показ американських фільмів з російським перекладом (або просто слухати російську мову, не напружуючи зору, чому віддає перевагу більшість людей).

В той час, коли українці в Америці очікують наступного українського фільму, що міг би претендувати на „Оскара", на них чекає несподіванка, завбачливо підготована Росією. Таким фільмом-претендентом від України може стати російське кіно "Водій для Віри" (Driver fo Vera). Фільм зроблений Олександром Роднянським, відомим успішним міжнародним підприємцем, що на посаді головного продюсера телеканалу 1+1 здобув собі успіх та славу, став відомим. Пізніше він переніс своє підприємство до Москви та став російським режисером. Отож фільм „Водій для Віри" - це російське кіно, в якому цілковито використовується російська мова, українськими є хіба що деякі талановиті актори, найняті для цієї стрічки, та територія, адже частини фільму знімали в Криму.

На думку продюсерів, саме такий фільм є справді справедливим, адже відображає життєві реалії - російська мова стала мовою щоденного спілкування в Україні. Вони стверджують, що українці розмовляють російською, і мало хто ще володіє українською. Окрім того, впродовж цього року не було випущено жодного україномовного фільму, отож альтернативи стрічці "Водій для Віри" для висунення на „Оскара" немає.

Кажуть, що фільмів українською мовою не випускають через економічні причини - бо ніхто не хоче їх дивитися. Чому ж тоді замовчується той факт, що отримати фінансування для україномовних фільмів в принципі неможливо (навіть бажаючі інвестори побоюються упередженого негативного впливу на їхню справу), і так само неможливо ні за які гроші потім показати ті стрічки в кінотеатрах. Українці взагалі не мають жодного впливу на розповсюдження фільмів - все контролюється з Москви.

Великі компанії кіноіндустрії продають фільми та телевізійні продукти Україні як частину російськомовного пакету (така ж схема діє з Білоруссю та іншими частинами Російської імперії). Вони стверджують, що така схема є ефективною щодо коштів, адже жодного попиту на україномовні телевізійні продукти немає. Якби ж уряд вимагав україномовну продукцію, то така б доставлялася. Отже, фільми в Україні покажуть тільки російською. З часом люди звикають до цього, і російська мова стає навіть модною, дуже популярною серед молоді в Україні, особливо у великих містах, адже саме цією мовою розмовляють герої з телеекранів, улюблених серіялів.

За величиною український ринок можна прирівняти до французького чи німецького. Чи можна уявити собі, що фільми в Франції постійно показували німецькою мовою? Саме така ситуація на Україні - Російська імперія повертає собі те, що вважає своєю власністю.

Висунути фільм як претендент від України на „Оскара" повинен міністер культури України. В самому фільмі „Водій для Віри" ролю має екс-міністер культури Богдан Ступка. Потрібно зауважити, що якщо український уряд таки проголосить цей фільм для нагороди, то цим самим підтвердить, що російська мова вже стала мовою України. Б.Ступка дотепер не заявляв, що він українець, а не росіянин, тож можна сподіватися, що він заспіває тої пісні, за яку йому заплатить Москва. Покищо реакції на події, що відбуваються, від нього не було.

Джек Пеленс

Висунення російського фільму від України на „Оскара" буде нищівним для української самосвідомости і стане ще однією перемогою, майстерно продуманою та профінансованою Російською імперією. Це, властиво, буде повторення обману, що в минулому виник в ООН, коли вважалося, що Україна має "свій власний" голос.

Якщо нема україномовного фільму-претендента, то краще зовсім нічого не висувати. Краще пропустити один рік (не всі країни висувають свої фільми щороку), ніж страждати від приниження, пропонуючи стрічку чужоземною мовою. А опісля Україна повинна задуматися та надати допомогу для виготовлення україномовних кінострічок для 2006 року.

Проте нема великої ймовірности, що трапиться саме так. Поки ведуться дискусії, робочі площі кіностудії Довженко продають під забудову помешкань. Саму кіностудію та інші складові українського кіно та телебачення за безцінь використовують росіяни, щоб робити власне кіно. Це нагадує стосунки між Мексикою та Голівудом, єдина різниця в тому, що Голівуд не висуває власних стрічок як претендентів від Мексики.

На кіностудії Довженко, як і на інших кіностудіях в Україні, ніхто не розмовляє українською. Навіть українські американці з Ню-Йорку чи Філадельфії при розмові вживають або російську мову, або суржик - жаргон змішаної російської та української мови. „Що ти від мене хочеш? Це бізнес!", - такою є їхня реакція.

Російська імперія успішно купує Україну, бо є багато охочих її продати, що радіють російській готівці.

Турбує інше - байдуже ставлення офіційних структур в США до сучасного культурного голодомору в Україні, таким самим їх ставлення було до справжнього голодомору в 1930-их роках. Нещодавно на конференції з приводу української медії високопоставлений чиновник з „Голосу Америки" зауважив, що практично неможливо досягнути доміну-

(Закінчення на стор. 19)

УКРАЇНСЬКА АМЕРИКАНСЬКА КООРДИНАЦІЙНА РАДА
УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЦІЯ АМЕРИКИ
КОАЛІЦІЯ – АКЦІЯ УКРАЇНА

повідомляють, що доповіді

АНТОНА БУТЕЙКА, *колишнього Посла України в Америці та*

БОГДАНА СОКОЛОВСЬКОГО, *колишнього радника-посланника*

на тему:

„УКРАЇНА НА РОЗДОРІЖЖІ"

відбудуться

- **в суботу, 18 вересня 2004 р., о год. 5-ій по пол.,** в Українському Народному Домі в Ню-Йорку (в нижчій залі). Спонзор: УАКРада.
- **в неділю, 19 вересня 2004 р., о год. 3-ій по пол.,** в Українському Освітньо-Культурному Центрі в Дженкінтавні, Па. У зустрічі візьме участь сенатор Пенсильвенії **ARLEN SPECTER**. Спонзор: Українська Федерація Америки.
- **в понеділок, 20 вересня 2004 р., о год. 7-ій веч.,** в Українському католицькому соборі св. Родини у Вашінгтоні. Спонзор: Коаліція – Акція Україна.

День, котрий кличе до пильности

Минулого тижня, в суботу, сповнилося три роки від події, яка сколихнула цілим людством: 11 вересня 2001 року нашу країну спіткало, без ніякої її вини, чорне лихо терору, який обірвав життя тисяч людей в день їхньої мирної праці. В той день світ змінився – в більшій мірі, ніж його змінювали всі попередні війни, включно з двома світовими. Вперше в історії напад здійснила не якась певна держава, а таємна, ретельно законспірована, добре вишколена і фінансово забезпечена міжнародна сила, на чолі якої стоїть радикальна мусульманська організація „Аль-Кайда".

Смуток і тривога оповили Америку і всі ті країни, котрі визнавали її величезний, провідний вклад у справу міжнародного миру, безпеки і демократії. Фаталісти дістали підставу стверджувати, що саме з 11 вересня почалося XXI сторіччя і III тисячоріччя – принципово нова епоха безконечної і безвислідної війни з кровожерливою примарою. Професор Френсіс Фукуяма, який на початку 1990-их років у своїй праці „Кінець історії" запевняв, що сьогоднішня свободолюбна демократія є вінцем світового суспільного розвитку, раптом втратив своїх однодумців – вони перейшли в табір Самюела Ґантіґтона, бо цей автор наприкінці того самого десятиріччя у книжці „Зіткнення цивілізацій" передбачив, що світ стоїть на порозі ґльобальних конфліктів, і їхньою причиною буде не економіка, природні ресурси чи територія, а глибинні різниці між культурами, між цивілізаціями.

Так це чи ні? Відповідь залежить від того, за якими ознаками ми судимо про події. Якщо за масованою, технологічно озброєною і надзвичайно витонченою пропагандою екстремістської частини ісляму, то й справді йдеться про конфлікт культур, цивілізацій. Але коли уважно, тверезо придивимося до реакції нашої країни, то з полегкістю на серці і з гордістю за неї будемо констатувати, що США не похитнулися перед цим негідним, безчесним викликом часу, не відступилися від основоположних принципів демократії. Адже не тільки щурі з темних нор мусульманського людиноненависницького радикалізму пророкували Америці загибель, економічну і політичну депресію, „полювання на відьом" всередині країни, депортацію всіх мусульман і взагалі придушення громадянських прав і свобод, але й деякі наші заздрісники в Европі, формально співчуваючи нам, сподівалися, що епоха Америки як бастіону демократії в світі безповоротно минула.

Нічого цього не сталося. Запас внутрішніх сил американського народу виявився таким великим, що це випробування тільки додалося до низки всіх попередніх, з яких країна вийшла цивілізованим шляхом, і суспільство залишилося психологічно здоровим.

І навіть війна в Афганістані та в Іраку – це ніякий доказ помсти з боку США чи їхнього наміру окупувати ці країни. Правдою є, що афганці та іракці перший раз у своїй історії дістали реальну можливість жити без страху, усвідомити значення свободи і відчути цінність людського життя. Згадаймо: за Садама Гусейна лік безневинно вбитих іракців вже йшов на сотні тисяч.

Екстремізм є ворогом не лише Америки, він – смертельний ворог всього людства, в тому числі й Европи, яка даремно намагається довести, що її безпека – в її власних руках і що вона створить свою, ізольовану від США, систему оборони. Березнева терористична акція в Мадриді, еспанській столиці, коли в замінованих алькайдівцями електричках загинуло майже двісті людей і багато десятків їх було скалічено, яскраво засвідчила, що тероризм – це міжнародна проблема, і успішно боротися з ним можна тільки об'єднаними силами цивілізованої більшости світу. Але разом з тим ми з усією твердістю і послідовністю мусимо відрізняти мусульманських екстремістів від мільйонів мирних ісповідників ісляму, а тим більше слід відрізняти тероризм від національно визвольної боротьби таких маленьких народів, як поневолена Росією Чечня. Боротьба за свободу і незалежність назавжди залишиться святою справою, і російським політтехнологам не вдасться ошукати світову громадськість ототожненням чеченського народу з „бандою терористів". Бандою в цьому випадку виступає імперсько-реваншистська кремлівська верхівка.

Боротьба проти терору – це частина боротьби за правду і справедливість – в ім'я світового миру, в ім'я життя майбутніх поколінь, в ім'я жертв 11 вересня і всіх інших жертв засліплених ненавистю злочинців.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз – SVOBODA – Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $55.00, на півроку - $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку - $30.00. За кожну зміну адреси - $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор —Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи"
Адміністратор Володимир Гончарик (973) 292-9800 (дод. 3041)
Керівник відділу оголошень
Марійка Осціславська (973) 292-9800 (дод. 3040)
Передплата - Марійка Пенджола (973) 292-9800 (дод. 3042)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про одне дев'ятдесятиріччя

Прожити дев'ятдесят років – це вже само для себе зусилля і певний осяг, а прожити його в повній активності та служінні іншим – це вже рекорд, який вимагав би особливого відзначення. Однак, не завжди воно так є і не завжди наша українська громада уміє такий „рекорд" відповідно оцінити.

Ось таке сталося і тепер. Тихо та „безшелесно" відзначила своє 90-річчя минулого тижня наша довголітня пластова подруга, а рівночасно педагог – Евстахія Гойдиш.

А саме вона може відзначати справді „рекорди", коли йдеться про довгі роки науки у школі українознавства чи пластування, пов'язаного з відповідальними постами голови Крайової Пластової Старшини чи праці із новацтвом, що було завжди найближчим її серцю та зацікавленням. Пригадуємо десятки імпрез, призначених для наших дітей новацького віку. Пригадуємо щорічні новацькі костюмові забави, що проходили під її проводом, опікою і за її задумом. Скільки українських дітей, що сьогодні дійшли вже до зрілого віку, виросли під її пильним оком та під впливом її розповідей.

Коли сьогодні ми запитали нашу тиху „уродинницю", скільки тих костюмових забав вона перевела – вона скромно відповідає, що 34! Не хочеться просто вірити, що одна людина мала стільки енергії та фантазії, щоб 34 роки знаходити силу переводити таку складну імпрезу, як костюмову забаву для дітей з усіми ускладненнями і труднощами праці з дітьми. Але як далеко пригадуємо, завжди ці забави були успішні, завжди діти згадували їх із сантиментом та приємністю.

Саме ця безупинна праця для дітей та із дітьми були досі для нашої рідкісної „уродинниці" головним завданням і ціллю її праці. Це і було причиною, що вона посвятила довгі роки свого життя педагогічній праці, навчаючи все нові і новіприплииви українських дітей до школи українознавства в Ню-Йорку. 26 років вона навчала в цій школі та, як каже нам, оце перший осінній сезон, що вона вже цього не робить та щиро за цією працею жалує. Не менше жалкує вона за минулою працею у проводі Пласту в США, де вона була тричі головою і мала щастя провадити відзначенням 50-річчя цієї організації у 1980 році.

Цими подіями може пишатися наша подруга, але вони проминають безшелесно на календарі життя української спільноти у США. Здається, ми надто голосно святкуємо інші „ліття", щоб знайти час і відзначити ось такі рекорди праці та посвяти для українських дітей.

Хай цей скромний фейлетон буде квіткою, хоч і запізненою, для нашої подруги і допоможе сотням українських дітей в США, що сьогодні вже зовсім не діти, а зрілі члени нашої громади, пригадати жінку, що віддала їм своє знання, свій час, а передусім любов, щоб вони виросли на добрих і вірних членів української спільноти.

О–КА

Заява Української Американської Координаційної Ради

Минає вже 24 роки від 13-го Конґресу УККА, який відбувся в жовтні 1980 року. Пригадуємо, що на тому Конґресі, завдячуючи поступованню одного угруповання, що почало домінувати на Конґресі, вийшло з УККА 27 організацій, яких подаємо в поазбучному порядку: Американці в обороні людських прав в Україні, Асоціяція українців в Америці, Братство колишніх вояків 1-ої УД УНА, Демократичне об'єднання колишніх репресованих українців в Совєтському Союзі, Наукове Товариство ім. Шевченка, Об'єднання колишніх вояків УПА в США, Об'єднання демократичної української молоді, Об'єднання прихильників визвольної боротьби України, Об'єднання українських ветеринарних лікарів, Об'єднання українців революційно-демократичних переконань, Організація державного відродження України, Організація української молоді „Пласт", Союз вояків українського резистансу, Собор Українського Євангельського об'єднання в Північній Америці, Союз Українок Америки, Союз українських ветеранів у США, Спілка українських журналістів Америки, Товариство Українських інженерів, Товариство українських правників, Українська спортова централя, Український Братський Союз, Український демократичний рух, Український Золотий Хрест, Український Народний Союз, Українське бібліотечне товариство Америки, Українське лікарське товариство Північної Америки.

З того числа 19 організацій створили в травні 1983 року нову демократичну централю – Українську Американську Координаційну Раду (УАКР), а 8 організацій – Бібліотечне Товариство, Лікарське Товариство, НТШ, ОУВЛ, Пласт, СУА, Товариство інженерів, Товариство правників – зберегли невтралітет і не належать ані до УККА, ані до УАКР. Дотепер, тільки одна організація, яка творила УАКРаду – Український Народний Союз, рішила цього року бути членом обох централь.

Довголітні намагання полагодити конфлікт були, на жаль, без успіху. З часом, особливо після відновлення незалежної української держави, почала зростати співпраця між обома централями та невтральними українськими організаціями в США.

На жаль, ця співпраця, замість того, щоб посилитися, почала упадати після останньої конвенції УККА в 2000 році. Сьогодні без повернення до співпраці тяжко говорити про об'єднання.

Щоб побороти цей поділ в нашій громаді та скерувати дорогу на співпрацю в громаді, УАКР закликає, на базі рішення представників українських краєвих громадських організацій, зібраних в травні 2001 року в готелі „Рамада" в Ню-Джерзі, покликати Раду голів українських краєвих організацій США. Це бажання підтвердили усі організації, окрім централі УККА.

Тільки така Рада, базована на плюралізмі і демократичних принципах, може може згуртувати і об'єднати громадян всіх прошарків нашого суспільства, людей різних переконань чи уподобань, особливо професійних людей молодшого покоління, на благо нашої громади в США і нашого народу в Україні.

За головну Управу УАКР –
Ігор Гавдяк, голова
Д-р Роман Барановський, секретар
7 вересня 2004 р.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Щоб не ширилося непорозуміння

У „Свободі", ч. 33, 13 серпня, була надрукована стаття Р. Л. Хомяка „Дисидент, в'язень, щаслива людина", в якій Михайло Горинь, голова Української Всесвітньої Координаційної Ради (УВКР) критикує Аскольда Лозинського згідно із переказом автора статті, президента Світового Конґресу Українців (СКУ), що він з рамени СКУ „дублює" діяльність УВКР, відвідуючи українські громади на території колишнього СССР, а також, що „СКУ почало робити заходи, щоб мати своє представництво у Києві".

М. Горинь закликає президента СКУ до „розважливости і патріотизму для того, щоб ці дві міжнародні організації не марнували часу на взаємне поборювання, а разом стали в один ряд і робили одну велику справу консолідації світового українства".

Щоб читачі згаданої статті пізнали також і другу сторону цієї справи, подаю до їхнього відома наступне. Не СКУ „дублює" діяльність УВКРади, а навпаки, М. Горинь та його однодумці прямо накинули були заснования УВКР діяспорі (хіба тільки, щоб мати формальну можливість одержання „долярової" допомоги діяспори на їхнє прожиття) і намагаються „дублювати" цілі СКУ – організування світової діяспорної централі.

СКВУ (тепер СКУ) була заснована в 1967 році, а УВКР на 25 літ пізніше, то при чому тут „дублювання"? СКУ приймає в свої члени організації світового українства, УВКР цього не може леґально робити, бо вони є громадянами чужих держав.

Ми знали М. Гориня як великого українського патріота і політичного діяча, і було б краще, якби М. Горинь повернувся до політичної діяльности в Україні і допомагав її українізувати, а справи діяспори залишив нам, не громадянам України – „діяспорникам", і перестав нарікати на „непатріотизм А. Лозинського та його нерозважливість".

Д-р Василь Іваницький,

Про пам'ятник неславної цариці

Як довідуємося („Свобода", ч. 33, 13 серпня), незабаром у місті Цербст, у Німеччині, мають збудувати пам'ятник російській цариці Катерині II. Катерина Друга була німкинею, з роду Ангальт-Цербська, що стала імператрицею Росії у 1762 р. і володіла Росією до своєї смерти в 1796 році.

Володіння її було жорстоке, особливо супроти найнижчих верств населення – остаточне покріпачення селянства, надання широких привілеїв дворянству. Стосовно України вона продовжувала політику свого попередника – Петра I: повністю ліквідувати автономію Гетьманщини, знищила Запорозьку Січ, продовжувала нищити все, що не відповідало плянам Російської імперії.

У приватному житті була найбільш невірною дружиною свого чоловіка Петра III, мала цілу плеяду коханців. Один із її коханців вбив її чоловіка – Петра III. Отож і є за що – о іронієї! – будувати пам'ятник „славній цариці Катерині II".

Д-р Степан Воляник,
Парма, Огайо

СУА допоміг житомирським учням

Учні 7-ої кляси житомирської школи ч. 7, за фінансової підтримки Суспільної опіки СУА провели екскурсію в Київ.

Оригінальна ціль була екскурсія у Канів, але з причини „ремонтів", які в той час відбувалися у Каневі, учні відвідали столицю, про яку тільки в книжках читали.

Керівник кляси Анатолій Недашківський написав до СУА: „Учні відвідали музей Т. Шевченка, побували в Золотоверхому Михайлівському Соборі, в Андріївській церкві і були вражені невимовною красою цих храмів.

У цей весняний гарний день
Ми від душі бажаємо:
Удачі в усьому, добра і тепла,
Хай будуть у вас хороші діла,
Хай здоров'я ваше квітне,
Хай люди до вас будуть привітні,
Хай щастямряснїє життєва дорога
Й удача хай буде
від Господа Бога!"

Варка Бачинська,
Ню-Йорк

Учні з Житомира на екскурсії в столиці України.

Музей-садиба Миколи Угрина-Безгрішного шукає матеріялів про нього

Начальник відділу культури Рогатинської державної адміністрації Ірина Кобута повідомила, що старанням районної влади відбудовано хату, де проживав професор байройтської гімназії Микола Угрин-Безгрішний (1883–1960), який народився в селі Куп'ятичі, повіт Перемишль.

До гімназії він ходив у Перемишлі, Сяноці, а закінчив її в Тернополі (1907 р.), студіював на філософічному факультеті Львівського та Чернівецького університетів, після чого став учителем Рогатинської гімназії (1911 р.), а в Байройті, Німеччина (1945 р.), був дорадником гімназійної стінгазети, яку я редаґував. До Українських Січових Стрільців він зголосився в 1914 р. і був у пресовій квартирі, а опісля редаґував журнал „Червона Калина" та перейшов до Української Галицької Армії.

Літературну діяльність розпочав ще в гімназії, а редакторську – в університеті. Він писав вірші, слова до пісень – головно пластових, спогади, драматичні картини та нариси.

Ірина Кобута пише, що на батьківщині професора є мало матеріялів про життя та діяльність М. Угрина-Безгрішного, та просить, щоб люди, які його знали поділилися спогадами про нього, або мають якісь речі, зокрема, фотографії, книги, листи, вірші чи документи, які б свідчили про той час. Вона також просить фінансової допомоги.

Просимо відгукнутись на прохання Ірини Кобути. Моя адреса: Jaroslaw J. Lyktey, 229 Booth St., Utica, NY 13502-1438.

Ярослав Ликтей,
Ютика, Н. Й.

Доки можу читати – читатиму „Свободу"

Хочу сказати, що я люблю „Свободу", і думаю, що в діяспорі це найкраща наша газета, а може, і в Україні кращої немає, бо „Свобода" вповні є українською газетою, якою вона має бути в дусі українськім та не боїться говорити правди про уряд України, бо ми тут маємо свободу слова та думки і не маємо обмежень у вислові думок про все, що відбувається в Україні.

Кожного тижня чекаю на „Свободу", але часто буває, що пошта не доставляє на час газети. Думаю, що так довго, поки зможу читати, не перестану бути передплатником „Свободи".

Остап Королевич,
Лондон, Канада

Шукаю учасників „маленьких олімпіяд"

25 липня 1943 року в Берліні, а рік пізніше, 8 і 9 липня 1944 року, в Бреславі, відбулися II Легкоатлетичні змагання українських студентів Німеччини.

Автор цих рядків брав участь у тих „маленьких олімпіядах" і запитує, чи є ще інші учасники тих змагань – спортова комісія і головні судді: Синюк, Винників, Воробій, Мацьків, Головатий, Герасимович, а також звертається до тих, хто зацікавлені історією українського спорту з проханням написати на адресу: Dr. G.M. Burbelo, 25 Riverview Ave, Westerly, R. I. 02891. Тел. (401) 596-4294.

Д-р Мирослав Бурбело,
Вестерлі, Р. Айленд

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Відпочинок на Союзівці став звичаєм для української громади у День праці

КЕРГОНКСОН, Н. Й. – Дуже велелюдними були на оселі УНСоюзу – Союзівці дні відпочинку 4-5 вересня з нагоди Дня праці. В суботу тут виступав з концертом гурт „Чорнозем", обидва дні співав Стефко Ставничий, танцював ансамбль „Мамай" з Рочестеру, Н.Й., на вечірніх забавах грали оркестри „Фата Моргана", „Темпо" і „Ворони", відбулися різні розваги для молоді. Після концерту „Мамая" мені розповіла про цей гурт Марійка Рідол з Рочестеру:

– В ансамблі танцюють дівчата і хлопці вже дещо старшого віку, які в дитячі роки вчилися і танцювали в українських школах, потім перейшли студентське життя і початки професійної кар'єри. Ряд з них вчилися музики чи танцю в навчальних закладах, а тепер вирішили поєднати набуті навички в ім'я розвитку української культури в Америці, яка почала було занепадати. Звісно, танцювати з молодшими, з дітьми їм вже не випадало. Треба було шукати до танцю ровесників. Так і виник „Мамай". Моя дочка, наприклад, музичний терапевт, її покликання - музика, а в Олени Хвесик - танці. Кожний має якийсь талант, котрий віддає спільній справі.

Особливо приємність принесло організаторам відпочинку і усім гостям велике число молоді, якій подобається гірське дозвілля. На святі були Президент УНСоюзу Стефан Качарай і скарбник Рома Лісович. Гостей було так багато, що виникали труднощі з пошуком місця для авт. На це варто б звернути увагу адміністрації оселі, яка, беручи плату за в'їзд на оселю, повинна б забезпечувати і безпроблемне паркування. До речі, перепустка, що видається при цій платі, не виглядає на квитанцію, бо на ній не зазначається вартість послуги, а можна б вказувати також номер місця, де слід поставити авто (на мою вимогу вартівник дописав ціну 10 дол. від особи – чому не від авта?).

Про численні можливості відпочити і розважитися на оселі краще від опису повідають світлини згідно з засадою: краще раз побачити, ніж сто разів почути.

Левко Хмельковський

Сьогодні на Союзівці - цікава програма.

Президент УНСоюзу Стефан Качарай задоволений акцією з придбання іменних лав на Союзівці - і гостям зручно, і спонзори будуть увічнені на пам'ятних табличках.

Як ніколи багато молодих людей приїхали на свято.

Карен і Ярослав Челяки приготували смажене порося.

Уточнення

У статті Христини Е. Козак „Вересень – місяць усвідомлення важливости життєвого забезпечення" (ч. 37) в третьому перед закінченням статті параграфі слід читати: „10-річне термінове забезпечення на суму 100 тисяч долярів для 35-річного чоловіка коштує тільки 11 дол. місячно".

Софія Шпак, яка виростила ці велетенські соняшники, говорить: „Я завжди тут саджаю соняшники. Я працюю у „Веселці", то хочу її прикрасити".

Пес Бібі найкраще спить саме на Союзівці.

Юля, Таля і Ніна - давні приятельки.

Співає Стефко Ставничий.

На сцені - гурт „Мамай".

У вихорі танцю

Наймолодші учасники свята

Співають бандуристки

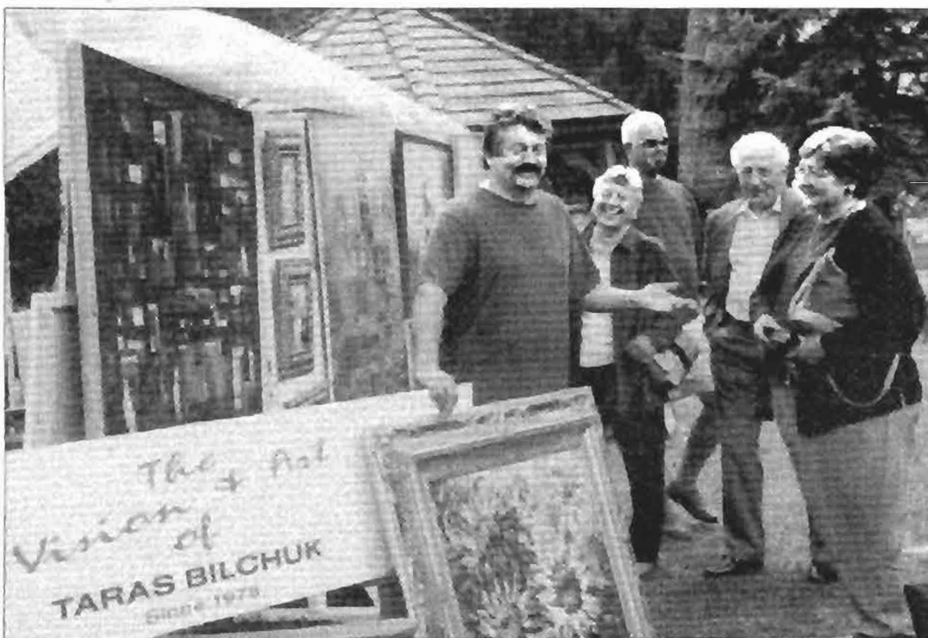
Микола в очікуванні забави.

Президент УНСоюзу Стефан Качарай з гостями оселі

Концерт „Мамая" закінчився гопаком.

Виставка-продаж картин відомого мистця Тараса Більчука з Джерзі Сиmі користувалася успіхом.

Зенон Голубець знайомить відвідувачів зі своїми творами. До речі, в ч. 36 „Свободи" було неправильно подано, що він вчився в Інтернаціональній академії мистецтв в Чикаґо, де він насправді був викладачем.

Відзначення 13-ої річниці Незалежности України

Трентон, Н. Дж.

Українська спільнота міста та околиць гідно відзначила 13-ту річницю Незалежности України. В садибу Українського народного дому прибуло понад 300 осіб. Більшість із них – представники „четвертої хвилі" еміґрантів з України. Розпочалось свято Молебнем за Україну, який відслужили о. Роман Пітула з УКЦ та о. Петро Левко з Православної церкви.

З високою майстерністю Степан Шилкевич проспівав „Боже, благослови Америку". Урочисту промову виголосив голова управи УНД Петро Терещук. Співали церковні хори греко-католицької та православної церков під орудою Р. Кучарського, І. Ніколюкіної та Я. Бритвака. Професійно прозвучала в'язанка українських пісень у виконанні квартету у складі Р. Кучарського, Я. Бритвака, Н. Терещук та М. Котуцької.

Філядельфійська кредитівка „Самопоміч" спонзорувала для дітей багато нагород та „повітряну хатку", за що їм велике спасибі.

У волейбольному турнірі взяло участь 5 команд. Пісні і музика лунали до 10 години вечора. Варто відзначити, що цього року на святі Незалежности України було багато молоді. Це є підтвердженням того, що є в українського народу живильний дух.

Василь Турецький

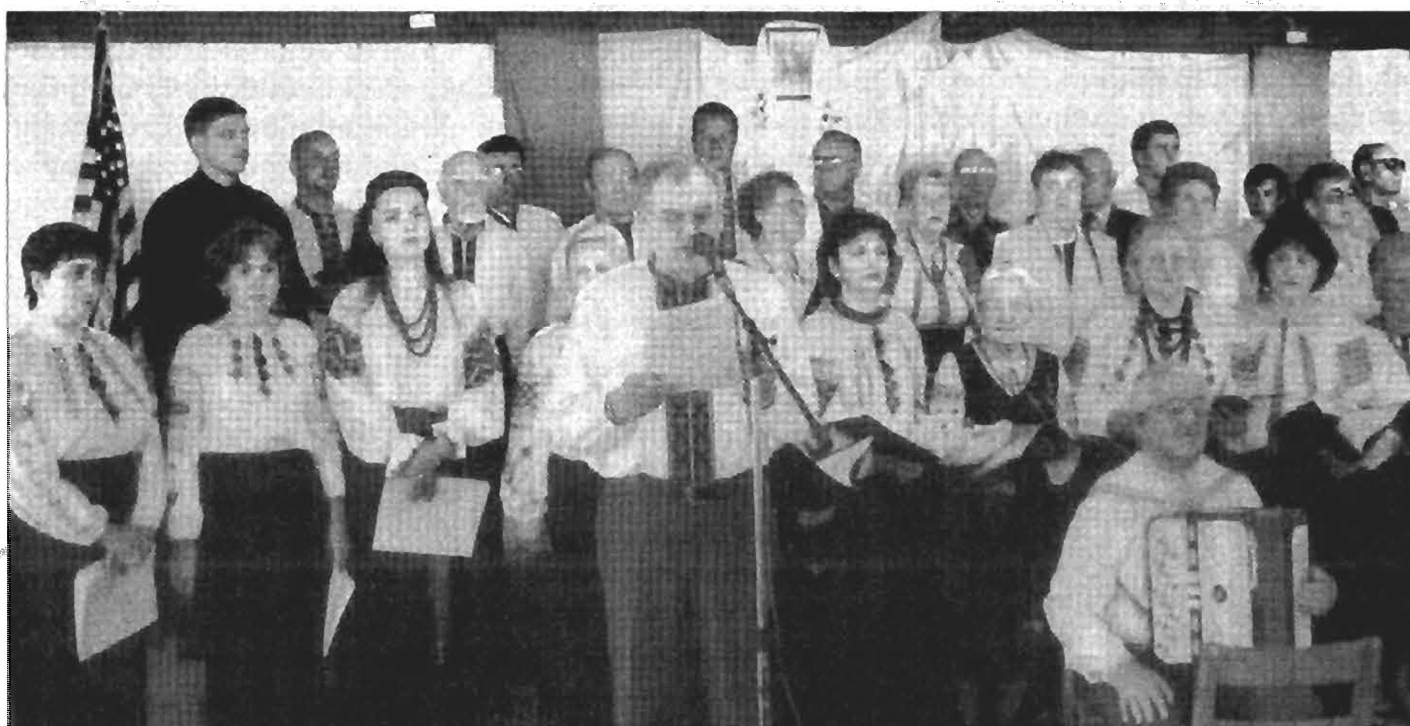
Трентон. Квартет у складі: Ярослав Бритвак, Наталія Терещук, Марія Котуцька, Роман Кучарський виконує в'язанку українських пісень.

Трентон. Наймолодший учасник фестивалю Максим Михлик читає вірш про Україну.

Трентон. Найстарший учасник концерту Степан Шилкевич

Трентон. Голова Українського народного дому Петро Терещук виголошує урочисту промову.

Ірак

БАГДАД, Ірак. – 26 серпня увечорі в багдадському готелі „Аль-Рашід", що в „Зеленій зоні" відбулося святкування 13-річниці відновлення незалежности України, котре влаштовувало українське посольство в Іраку.

З святковим словом перед учасниками виступив заступник посла України в Іраку Андрій Александров.

На святкуванні серед запрошених гостей-американський посол США Джон Неґропонте та працівники посольства, серед них – американці українського походження, службовці уряду та збройних сил США. Були представники Іраку, Італії, Британії, Японії та інших країн, а також підприємці багатьох держав.

Н. Н.

Ірак. Юрій Гірняк - вояк морської піхоти США на святі України

Ірак. Тамара Геймур, – службовець „USAID", полковник Олександер Уґольніков, – представник Міністерства оборони України у справах миротворчих сил в Іраку, Ярина Ференцевич, – економічний службовець в Посольстві США, Аніта Катіял, – сільськогосподарський радник американського посольства в Іраку.

Відзначення 13-ої річниці Незалежности України

Ню-Йорк

7 вересня Постійне представництво України при ООН і Генеральне консульство України в Ню-Йорку провели в садибі місії України прийняття з нагоди 13-ої річниці Незалежности України, на яке були запрошені дипломати, представники урядових і громадських організацій, духовенство, журналісти. Гостей вітали Постійний представник України в ООН посол Валерій Кучинський з дружиною Аллою і Генеральний консул України в Ню-Йорку Сергій Погорельцев з дружиною Світланою.

Промову з нагоди свята виголосив Валерій Кучинський. На його пропозицію присутні вшанували з хвилиною тиші пам'ять жертв трагічної події в осетинському місті Беслані на терені Росії. Співак Роман Цимбала за пітримки присутніх виконав гимн України, а опісля співав українських пісень. Вечір пройшов в приязному спілкуванні учасників прийняття.

Л. Хм.

Ню-Йорк. На вечорі (зліва): Світлана і Сергій Погорельцеви, Алла Кучинська, Президент УНСоюзу Стефан Качарай, Валерій Кучинський, управитель готелю „Рамада" Орест Федаш.

Ню-Йорк. Промовляє посол Валерій Кучинський.

Ню-Йорк. Співає Роман Цимбала (зліва). Поруч з ним – Заслужений артист України Ростислав Василенко.

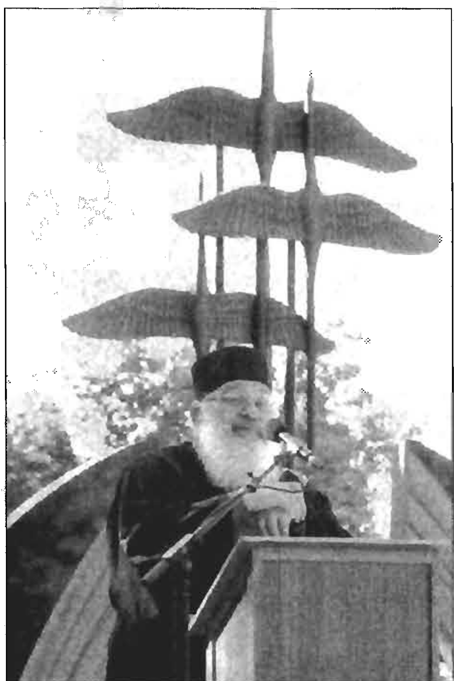

Ню-Йорк. Зліва: Ігор і Інна Возняки, президент СКУ Аскольд Лозинський, полковник Анатолій Кононенко, редактор журналу 2-ої дивізії УНА Володимир Васьків на прийнятті.

Ню-Йорк. На урочистому прийнятті.

Відзначення 13-ої річниці Незалежности України

На святі Незалежности України в Рочестері промовляє Патріярх Любомир Гузар.

Рочестер, Н. Й.

В тринадцятий раз українська спільнота світу відзначала річницю Незалежности. Святкування в Рочестері мало свою неповторну вагомість. Вперше своєю присутністю відзначив цю подію Архиєпископ УГКЦ Кардинал Гузар. Також вперше на святі в Парку століття був присутній представник дипломатичного корпусу України – консул Ігор Сибіга. І вперше громада зібралася на відзначення свята незалежности біля свого власного пам'ятника в українському Парку століття, що був відкритий рік тому і подарований мешканцям міста.

Програму вели Ліда Джус та Наталія Шульга. Двома мовами були виголошені вітання від організованої громади (Роман Куціль та Володимир Захарків). Прозвучали привіти керівника міста Дейвіда Шанца та управительки області Монро Меґі Брукс, виступив Ігор Сибіга, було чаруюче звучання „Золотих струн" – неодмінної присутности нашої національної гордости, втіленої у грі молодих бандуристів.

Небуденною благословенною мудрістю лунали слова Патріярха Любомира Гузара, який говорив про любов до України, що тримала поселенців крізь десятиліття у згуртованих громадах і надихала на працю заради ідеї незалежної Української держави, про те, що ця праця колись повинна знайти втілення в солідних описах. Але не минулим закликав жити Патріярх, а розумінням того, що вік України „...це не тринадцять років дитини, це тринадцять років переходу від чогось жахливого, що ми всі мусимо вичищувати з наших сердець, з наших умів, з нашого суспільства. Ми не почали з нуля тринадцять років тому, ми почали з великим багажем, який нам залишив той страшний режим і тому ми мусимо мати велику міру терпеливости самі з собою і не вимагати більше, ніж можна сподіватися. Будинки чи авта можна міняти дуже легко, але люди не міняються так легко...".

Символічною була ціль відвідин кардинала – пошук підтримки у будівництві катедрального собору Воскресіння Христового у Києві. Рочестерська громада гідно відгукнулась на заклик – 50 тисяч долярів йому вручила управа і дирекція Української Кредитної Спілки, а з парафіяльних збірок додалося ще понад 100 тисяч. Квітами, які зложили до пам'ятника найменші українці, і молитвою „Боже Великий" завершилося святкування.

Патріярх також відвідав та привітав парафіян церкви Богоявлення Господнього.

Архиєрейську Літургію в церкві св. Йосафата відправили Патріярх Любомир Гузар, Владика Василь Лостен та Метью Кларк – римо-католицький єпископ Рочестеру, в співслужінні священиків місцевих парафій. Диякон Ігор Бойко та з'єднаний хор церкви св. Богоявлення, хор церкви св. Йосафата та хор „Сурма" під диригентурою Володимира Джурина звеличили Літургію.

Наталя Шульга
Фото: Василь Базюк

Чикаго

В часі проведення традиційних „Українських днів" відбувся фестиваль, присвячений 13-ій річниці Незалежности України – одне з найбільших національних свят в Чикаґо. В Українському селі вирував концерт, звучали вітання від організацій, під шатрами вздовж спортивного поля продавали вироби та ласощі, як то і водиться на фестивалі. Відбулося багато різних конкурсів: „Українська красуня", дитячого малюнку, національного одягу, футбольний, шаховий і шашковий турніри, змагання з боротьби і перетягування канату, з тенісу.

Місцеве об'єднання творчих людей „Богема" провело конкурс авторського вірша й пісні і зібрало навколо свого шатра немало цінителів поезії. Біля головної сцени фестивалю я попросила Заслуженого артиста України Ярослава Лемішку розповісти про себе:

– Я народився в селі Соснів на Тернопільщині, навчався в Київській консерваторії, – сказав він. – Після чого був запрошений до Великого театру у Москві, але вирішив залишитися в Україні і став солістом музично-драматичного театру в Тернополі. Люблю трьох своїх діточок, котрі вдалися музикальними: найстарша доня грає на флейті, середній – на фортепіяно, а наймениший, 9-річний синок – співає. У1993 році я співав в Канаді, в складі офіційної делеґації 1994 року був в Ню-Йорку на святкуванні Дня незалежности, Чикаго відвідав вперше в 2001 році з камерною оркестрою Львівської філармонії.

Ярослав Лемішка став почесним громадянином міста Сан Себастьян, має „зелену картку" Еспанії за перемогу в конкурсі, в котрім брали участь співаки з 24 країн. Співав він там „Ой ти, дівчино..." й еспанську „Ґренаду".

На міській раді Чикаго було піднято прапори – чикаґський, український і американський. Місто мало гарний вигляд з найвищої в Північній Америці споруди „Sears Tower" – 110-поверхової башти висотою 1,730 футів. Над озером в ті дні відбувалось авіяційне видовище, яке ніби додалося до українського свята.

Тамара Ганенко
Фото: Леся Довбенко

Бавнд Брук, Н. Дж.

В Українському культурному центрі 22 серпня відбувся святковий концерт до дня незалежности України, організований відділом Комітету допомоги Україні Центрального Ню-Джерзі. Всі присутні також були запрошені на каву та домашнє печиво.

З привітаннями виступили голова відділу КДУ Михайло Шульга, о. Іван Лишик. У концерті брали участь сопрано Аня Бачинська, тенор Роман Цимбала, концертмейстер Марія Цимбала та квартет з Києва „Українські барви". В концерті танцювали старша і молодша група ансамблю „Барвінок", що діє при культурному центрі. Поему В. Сосюри „Тарас Трясило" прочитав Заслужений артист України Ростислав Василенко.

Т. Г.

Чикаґо. Переможці конкурсу вишиванок – мати й син Мирослава та Володимир Семерей.

Чикаґо. Переможниця конкурсу „Українська красуня" Квітка Мадридська.

Голова Кредитівки Мирон Бабюк вручає Патріярхові чек на 50 тисяч долярів на собор в Києві.

Чикаґо. Ярослав Лемішка в розмові з Тамарою Ганенко

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Українська американка кандидує в Палату Представників Арізони

ПАРСИПАНІ, Н. ДЖ. - Оксана Комарницька, активістка української громади в Сполучених Штатах, змагається за місце в Палаті представників Арізони. „Наша спадщина навчила мене розуміти значення свободи, і я знаю, що ми повинні завжди її відстоювати. Для мене праця обраної урядової особи є способом служіння Арізоні та Америці, і захисту нашої свободи", - сказала О. Комарницька.

В арізонській Палаті представників для представлення округи обираються двоє людей. О. Комарницька, республіканка, змагається за місце в 15-ій окрузі, до якої належить частина Феніксу, головного міста штату.

О. Комарницька, уроджена Куровицька, є членом 184-го відділення УНСоюзу в Ню-Йорку, а також членом Пласту. Вона переїхала до Арізони після того, як одружилася з Орестом Комарницьким. Подружжя має двох доньок - Ксеню (7 років) та Катю (5 років). О. Комарницька має ступінь в правознавстві з Арізонського університету та ступінь магістра в адмініструванні бізнесової діяльности з університету в Ню-Орлеані. Вона багато років працювала в Україні. На початку 1990-их років О. Комарницька започаткувала одну з перших в СССР програму обміну „Досягнення молоді" з Івано-Франківськом і керувала нею. Програма „Досягнення молоді" відома в світі, як найстарша та наймаштабніша неприбуткова освітня органiзація в галузі економіки. Водночас О. Комарницька займалася питаннями міжнародної торгівлі та туристичних компаній, була радником з економічних питань голови Івано-Франківської обласної адміністрації. Після повернення до США співпрацювала з суддею Окружного суду США в Арізоні Стівеном Мек-Немі, згодом працювала юристом у двох значних фірмах Арізони.

Оксана Комарницька

„Ще змалку мене вчили, що в Америці я можу стати тим, ким я схочу, якщо буду цього домагатися своєю працею. Іншими словами, ця країна дала мені можливість, але використати свій шанс стало тільки моїм завданням. Я б хотіла зробити акцент саме на цій вірі", - стверджує О. Комарницька на своєму вебсайті для виборчої кампанії .

Її батьки також були активними в українсько-американській громаді. Дідусь Ераст Куровицький в 1955 році відкрив м'ясну крамницю Куровицького в Ню-Йорку, пізніше цю справу перейняв його син Ярослав Куровицький, батько Оксани Комарницької, а опісля внук - Ярослав Куровицький мол., брат О. Комарницької. Мати, Ірина, - голова СУА.

На запитання про її ролю як вибраного законодавця, О. Комарницька відповіла: „Законодавство зазнає найбільшого впливу, якщо звертатиметься увага на думку виборців. Потрібно визначитися зі своєю метою, а потім працювати для її досягнення".

Андрій Нинка

(Переклад з газети „The Ukrainian Weekly", ч. 35, 29 серпня 2004 р.)

Українці у рідному „Вайлвуді"

ВАЙЛДВУД, Н. ДЖ. - Напевно, нема сенсу пояснювати українським американцям зі східного узбережжя Північної Америки, що таке Вайлдвуд. Всі вже знають чи чули про містечко на березі Атлантичного океану в південній частині штату Ню-Джерзі, недалеко Кейп Мей, яке впродовж останнього тижня серпня стає майже українським.

Чесно кажучи, я, гостя з України, не сподівалася побачити і почути аж стількох українців на пляжі в літньому курортному містечку. Мене постійно цікавило, що ж збирає з року в рік українців саме тут, що єднає цих людей з усіх кутків Сполучених Штатів і що ж їх кличе хоча б раз на рік повертатися від своїх родинних справ, праці, мандрівок саме сюди, до Вайлдвуду?

Це містечко з першого погляду видалося мені дуже привітним, веселим і безтурботним, бо замість офіційних установ, офісів, насуплених та трохи змучених працівників з дуже серйозними обличчями - скрізь тільки різнокольорові готелі, ресторани, розважальні центри та радість в очах усміхнених людей. Водночас Вайлдвуд був тимчасовим, адже вакації завжди чомусь закінчуються і трапляється це несправедливо швидко.

Природні умови та послуги тут є дуже добрими - кожен знайде щось до смаку. Можна засмагати на сонечку, насолоджуватися морським повітрям та пінистими хвилями океану або ж приборкувати ці хвилі на „бугі-борді", грати у відбиванку, копаного м'яча чи спробувати свої сили на різноманітних майданчиках для міні-гольфу. Вже стало доброю традицію відвідувати давній Кейп Мей, його церкву, маяк та чудернацькі крамнички. Не варто пропускати нагоди покуштувати вишукані рибні страви, смачно зготовані у місцевих ресторанах. Та, напевне, найвідомішим і найулюбленішим місцем у Вайлдвуді є „бордвок" (Boardwalk) - своєрідна набережна з неймовірними каруселями, дуже смачним морозивом та веселими крамничками, сувеніри з яких нагадуватимуть і взимку про добре проведені вакації.

Тішить те, що Вайлдвуд справді можна назвати родинним - від малого до старого - всі знайдуть собі друзів, з якими можна весело та цікаво провести серпневі дні. Так, саме серпневі, бо збігаються з усієї Америки українці, щоб святкувати незалежність нашої держави, таку вистраждану, довго очікувану, на яку справді заслуговує наш народ після столітніх поневолень. Українців кличе сюди та єднає не тільки тепле сонце і морські хвилі, спільний час відпустки чи гра в копаного м'яча - їх тримають разом спогади і спільне минуле. Всі вони знайомі ще змалку - зустрічалися на таборах, забавах, разом виконували громадські завдання; мають спільних знайомих, родину, а в розмовах довідуються про інших і дивуються, наскільки малий світ. Так, запрошуючи ще українців чи то власних товаришів, родичів чи інших людей до Вайлдвуду, можна зробити світ ще „меншим". Якщо українців будуть єднати саме такі приязні, щирі, добрі стосунки, що з часом тільки кріпнутимуть, то весь світ для них стане ближчим, добрішим, а життя значно легшим. Разом не тільки „батька добре бити", а ще й долати труднощі, хвороби чи нестатки. І цим людям легше в світі, бо вони поєднані долями, бо вони скріплені через роки, бо в них є жаринки українства глибоко в серці, що живляться від зроблених справ і можуть перетворитися на справжнє полумя. Вогонь лише їхнього завзяття не прокладе шлях Україні, та все ж зігріє її.

Леся Саїк

Визнання таланту Маргарити Борзаківської

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Інтернаціональне товариство поезії влаштувало 14–15 серпня літню конвенцію і симпозіюм, на яку була запрошена відома поетеса Маргарита Борзаківська читати свої поезії перед найбільшим в історії з'їздом поетів. Вона була представлена як етнічний поет, заслужений і шанований член товариства і нагороджена срібною чашею і бронзовою медалею вже п'ятий раз.

За рішенням вченої ради Подільського відділення Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Рильського НАН України вийшла книга М. Дерманського і Ю. Телячого „З вірою в Україну" – біографічний нарис про життя і літературну творчість Маргарити Борзаківської.

В силу політичних чи інших обставин українці вирушили в далекі світи, де вносили свій вклад у розвиток нової батьківщини, але не забували рідної України. Серед них – Маргарита Борзаківська (уроджена Медведюк), яка, проживаваючи у Філядельфії, за поезії, які писала англійською мовою, удостоєна в США звань „Видатний поет", „Золотий поет" та „Привілейований поет" (з презентації Національної бібліотеки поезії). За англомовну поему „Голод в Україні: 1932–1933" їй присвоєно звання „Кращий поет" („Best poet").

Автори книги „З вірою в Україну" висловлюють думку, що дослідження про М. Борзаківську, виконане в контексті Національної програми „Закордонне українство", не лише популяризує невідоме в Україні поетичне ім'я, а й пробуджує інтерес до вивчення життя, діяльности та творчости цілої плеяди талановитих представників української діяспори, незнаних народові в Україні.

Аліна Павлюк

Доброчинність без кордонів

МЕЙПЛВУД, Н. Дж. – Всесильним було бажання українських еміґрантів подати поміч землякам у потребі. Однією з нових з метою допомоги з ініціятиви д-р Христини К. Дурбак була заснована фундація під іменем К. Ковшевич в Ню-Джерзі („K. Kowshewych Foundation"). Головним завданням цієї гуманітарної, неприбуткової організації є підтримати молодь в Україні в ділянках здоров'я і довкілля. Але фінансову допомогу поширено на поміч в інших потребах, передусім дітям. Наприклад, приготовано „CD ROM" на тему здоров'я для шкіл в Україні.

Засновником фундації є д-р Христина Ковшевич-Дурбак, голова організації „Світове передання інформації" („World Information Transfer"– WIT), що видає періодичний журнал „World Ecology Report" на п'ятьох мовах і організовує щорічну міжнародну конференцію в ООН в річницю Чорнобиля.

Фундацією завідує п'ятичленна дирекція в складі: голова д-р Х. Дурбак, заступник – Роланд Де Сільва, секретар – Пітер Спраґ, скарбник – д-р Клавдія Стравс. Теперішнім проєктом є поміч Львівській дитячій школі народного мистецтва в Сихові (передмістя Львова) та уділення стипендій здібним студентам. В цій школі, заснованій у 1991 році, навчаються діти віком 6 – 18 років у клясах кераміки, живопису, графіки, писанкарства, моделювання одягу, комп'ютерної графіки і фотосправи, художньої обробки шкіри, дерева, шкла і ткацтва.

Як інформує „Світовий екологічний журнал" (випуск на літо 2004, у Львові, за редакцією Тараса Бойчука і Роми Гаврилюк), школа має кілька сот учнів, переважно переселенців з чорнобильської зони. Директором навчального закладу є Галина Вихованська, а навчають члени Національної спілки художників України. Відкриття двох останніх кляс було завдяки сприянню „Фундації Ковшевич" і „WIT", що також забезпечили школу технічним устаткуванням.

Структуру і методику програм опрацювали кваліфіковані педагогічні працівники. Навчання ведеться у трьох відділеннях – початковім, ужитковім і художнім – у різних видах мистецтва, де поглиблюється вивчення предмету. В 53 клясах навчається понад 750 дітей. Особлива увага приділяється дітям з малозабезпечених сімей і дітям- півсиротам, які мають можливість отримати в школі початкову мистецьку освіту. Набувши в цій школі запас знань, вони з успіхом переходять вступні іспити до середніх і вищих мистецьких навчальних закладів.

Багато випускників школи навчаються у Львівській академії мистецтв, університеті „Львівська політехніка" (факультет архітектури), та у Львівському коледжі декоративно-прикладного мистецтва ім. Івана Труша.

Фундація надала цього року стипендії по 1 тис. дол. студентам, що починають дальші студії. Одну з нагород надано 30 квітня в часі конференції „WIT" в садибі ООН в Ню-Йорку. Стипендіяткою є студентка, яку в дитинстві д-р Христина Дурбак забезпечила протезами.

Д. Р.

ЩО? ДЕ? КОЛИ?

29 вересня: музичний вечір О. Слободяника

ПАРСИПАНІ, Н. ДЖ. - В середу, 29 вересня 2004 року, о 8-ій годині вечора відбудеться святкування 10-річчя „The Community Theatre" в Моріставні, Н. Дж. . Програма урочистого гала-концерту складатиметься з творів Петра та Олександра Чайковських. Виступатиме визнаний пііаніст Олександер Слободяник із супроводом „Morris Festival Orchestra".

10 років тому, 29 вересня 1994 року, О. Слободяник як соліст разом з оркестрою імені Кірова виступили на перевідкритті „The Community Theatre". Десять років по тому він повертається знову до цієї дати, щоб вшанувати декаду діяльности найкращого центру виконавчої майстерности в північній частині штату Ню-Джерзі. На вечорі Чайковських відбудеться прем'єра „Концерту для двох фортепіяно з оркестрою" Олександра Чайковського. Твір виконають дует піяністів О. Слободяник та його дружина Лариса Крупа. Олександер та Лариса мешкають в Моріставні, вони доклали багато зусиль, щоб врятувати „The Community Theatre" від знищення в 1994 році.

На вечорі також будуть виконані твори Петра Чайковського: „Капріччіо Італієн" (Capriccio Italien), уривки з „Євґенія Онєгіна", „Концерту для фортепіяно №1" та „Четвертої симфонії". Солісти опери - Оксана Кровицька (сопрано) та Олег Чмир (баритон). Вартість квитків - від 45 до 65 дол.

21 і 30 вересня: фільм „Серце Чорнобиля"

Дуже гарні відгуки надійшли від осіб, які в кінотеатрах подивилися фільм „Серце Чорнобиля" , що отримав нагороду „Оскара". Фільм „Серце Чорнобиля" висвітлює працю „Міжнародного проєкту діти Чорнобиля" (Chernobyl Children's Project International) та представляє жахливі наслідки Чорнобильської ядерної трагедії на дітей Білорусі.

Прем'єра фільму „Серце Чорнобиля" відбулася на телевізійній мережі „HBO" 9 вересня. Наступні покази фільму на тій же мережі відбудуться: у вівторок, 21 вересня, о год. 10:30 ранку в четвер, 30 вересня, о год. 5:00 по полудні.

13 листопада: танцює ансамбль П. Вірського

Український національний танцювальний ансамбль ім. Павла Вірського виступить з концертом в Моріставні, Н. Дж. 13 листопада 2004 р. Адреса: „Community Theatre", 100 South St., Morristown, NJ 07960. Тел.: (973) 539-8008. Електронна адреса: communitytheatrenj.org. Ціна квитків: 42/37/30 дол. Початок о 8-ій вечора.

На Івана, на Купала – в Каліфорнії

...Ой, на Купала, ой, на Івана
Дівчина встала в неділю зрана.
Ой, на Івана, ой, на Купала
Дівчина в росах личко вмивала
Личко вмивала та й промовляла
Щоб з неба доля на неї впала..

ВІВЕРВІЛ, Каліф., – Гарне святкування Івана Купала відбулося недалечко маленького містечка Вівервіл в Каліфорнії 4 липня. Біля 80 осіб з Каліфорнії та Орегону з'їхались на свято, організоване українською родиною Романа і Олесі Рітачок. Обоє бандуристи, а Роман також грає на скрипці. Вони хочуть берегти українську культуру, і це свято – добрий засіб збирати людей українського походження разом.

Святкування відбулося у прекрасному місці – в сосновому лісі (Rush Creek Campground), де протікала холодна гірська річка. Як в українських Карпатах! Весь табір був заповнений гостями, які провели там 3 дні. Для всіх була приготовлена спільна вечеря, а після вечері – співи, танці. На ранок учасники табору, одягнувшись в прекрасні українські строї, рушили до Вівервілу, щоб взяти участь в популярному параді в честь Дня Незалежности США, який відбувся на центральній вулиці містечка. Попереду їхало авто, чудово прикрашене українськими вишивками, віночками та написом „Українці Західнього берега Америки", на сіні в причепі сиділи українські дітки та вітали глядачів українськими й американськими прапорцями. Троє музикантів „троїста музика" – акордеоніст, піяніст (бо не було цимбалів) та скрипаль грали веселі українські мелодії, а учасники приспівували слова з українських пісень. Американська публіка дуже тепло сприйняла українську групу в параді і захоплено вітала її. А після повернення до табору почалося готування до Івана Купала.

Свято Купала – дуже давнє, воно припадає на час сонячного рівнодення і віддає шану силам природи. Пізніше воно було поєднане з християнським святом Івана Хрестителя. Відтоді стало називатися – Івана Купала.

На Купала хлопці мають підготувати дрова на вогнище. Дівчата плетуть віночки, пускають їх по річці, а хлопці стараються впіймати віночки. Якщо впіймає хлопець віночок коханої – бути їм разом. Також традиційні пісні та хороводи співалися й водилися коло „Марени". Розпалювався великий вогонь, і молоді люди парами перестрибували його, що мало символізувати їхню сильну дружбу. Купальська програма була підготовлена під керівництвом Оксани Стус із Сан-Франціско, подібно як минулого року Оля Олійник була зачинателькою традиції святкування Купала в Північній Каліфорнії.

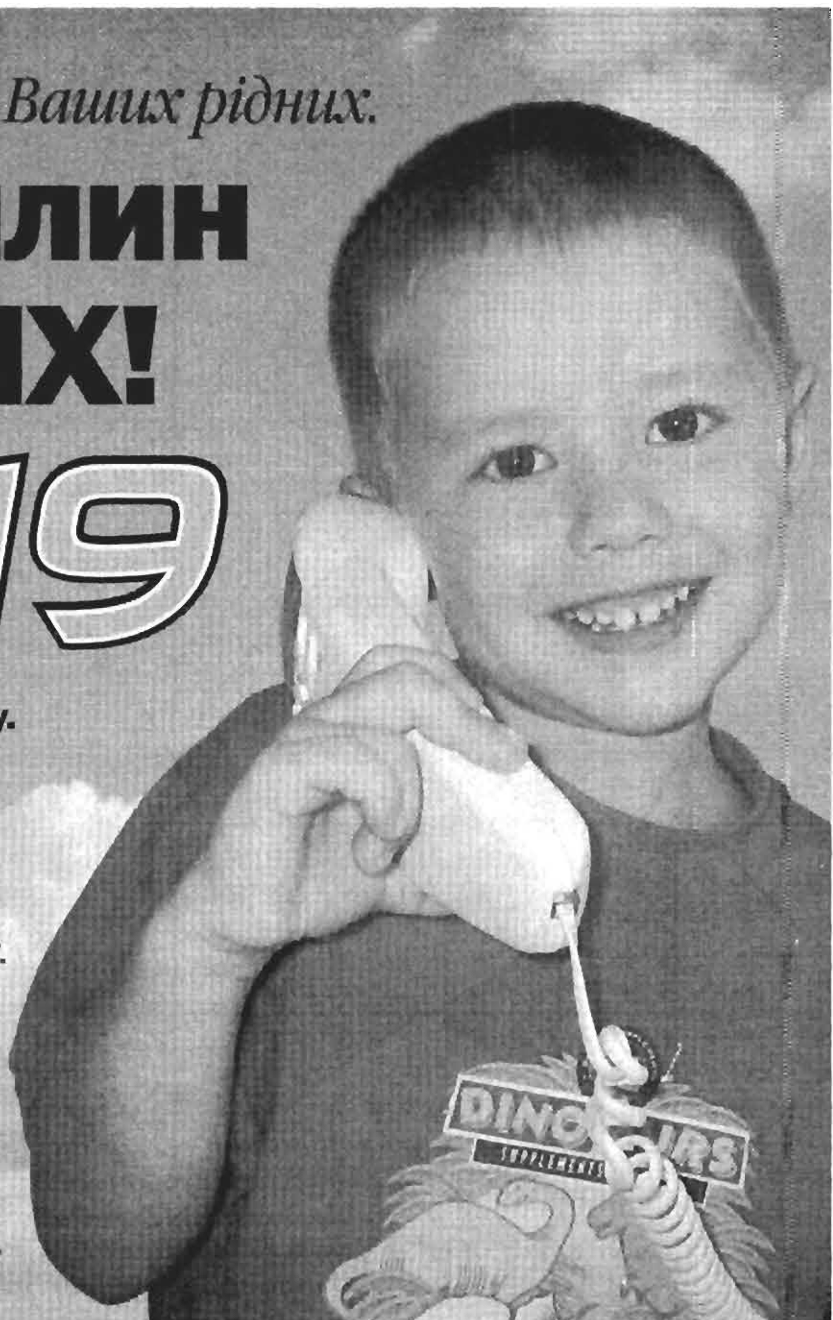
Усі були в народних строях і брали активну участь у святковій програмі. А після співів, хороводів, пускання віночків на воду та очищення вогнем – всі учасники різного віку танцювали під зоряним небом та світлом срібного місяця майже до ранку... Ніби перенеслися в давні часи в Україну...

Святкування пройшло дуже гарно і цікаво, і на наступний рік знову плянується, але вже в іншому місці – також надзвичайно гарному і романтичному. Там буде спокійна річка, а також місце для шатрів – під соснами в тіні. Хто зацікавлений взяти участь – за додатковою інформацією просимо дзвонити до Роман та Олесі Рітачків по тел.: (530) 623-1955. Всіх запрошуємо! Наша інтернетна сторінка: http://www.uhc-nc.org/Kupala

Оля Олійник

Учасники свята

50-ліття щорічного надхнення Успенської прощі

15 серпня проповідь виголошує Патріярх Любомир; сидять (зліва направо) Архиєпископ УПЦ в США Всеволод, єпископи Михайло Кучм'як і Володимир Паска, Митрополит-емерит Стефан Сулик.

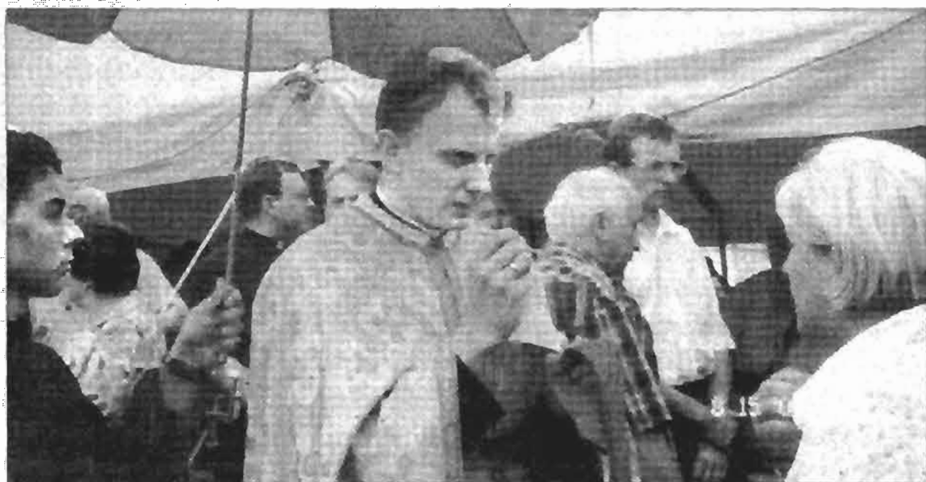
СЛОВТСБУРҐ, Н. Й. – До особливих подій цього літа, значних і в суспільному, і в індивідуально-християнському розумінні, належить Євхаристійний Марійський Епархіяльний Конгрес і щорічна Успенська проща – цього року ювілейна, 50-та з черги, 13–15 серпня, на посілості Сестер-служебниць у Словтсбургу, Н. Й., де знаходиться Вілла Марії. Протягом трьох днів в прощі взяли участь 10,000 вірних.

Проща, присвячена Успінню Пресвятої Богородиці, мала своїм змістом ті церковні відправи, котрі не залишають байдужим жодного людського серця: Вечірню з Литією, Утреню, Богослуження при Плащаниці Пресвятої Богородиці, Молебень до Богородиці, Акафіст Успінню Богоматері, Водосвяття на Празник Успіння, Благословлення зілля і квітів, Благословлення хворих, різних релігійних речей, прочан, а також молодіжну програму. Загальну атмосферу прощі найточніше передають початкові слова одного з найурочистіших псалмів Давидових: „Благослови, душе моя, Господа!".

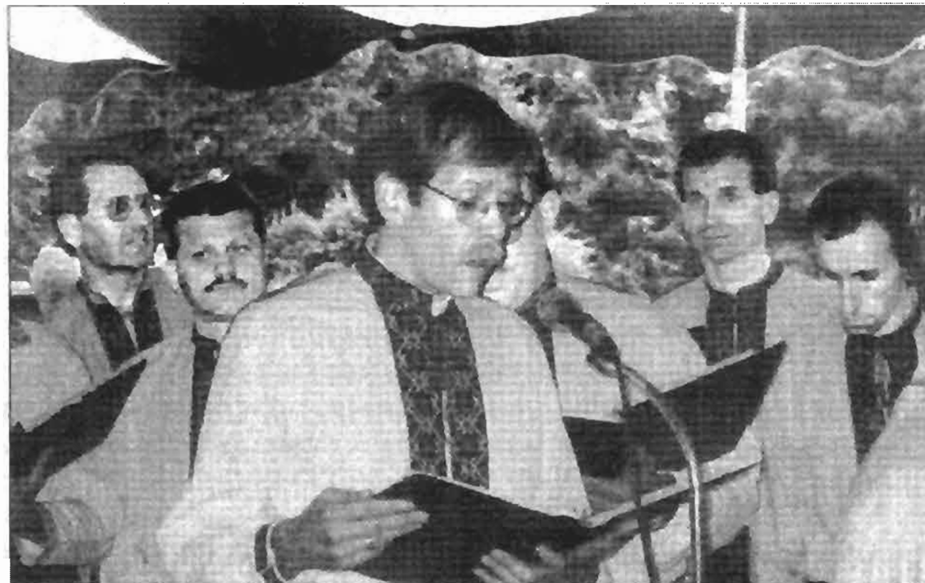
Спеціяльною темою конґресу була Свята Євхаристія і розважання над нею як над духовною основою в житті кожного християнського народу. Сестра-служебниця Кетлін Туцко запропонувала для медитацій „Ісусові оповідання в дорозі" – коротку історію зі Святого Євангелія від Луки, в якій розкривається та звична, на жаль, суєтність буденного життя, котра не дає нам бачити постійну присутність Божественного провідника на нашій життєвій дорозі.

Монсиньор Іван Скволер побудував свій виступ у формі найважливіших запитань і відповідей на тему Святої Євхаристії.

(Закінчення на стор. 17)

Піс час прощі вірних причащали 20 священиків.

Співає хор Гартфордської епархії „Євшан". На передньому пляні – керівник хору Олесь Кузьма.

15 серпня: Юначки Пластового куреня з Пасейку, Н. Дж.

Вілла Марії – головний будинок на посілості Сестер-служебниць у Словтсбурґу.

Щорічна...

(Закінчення зі стор. 16)

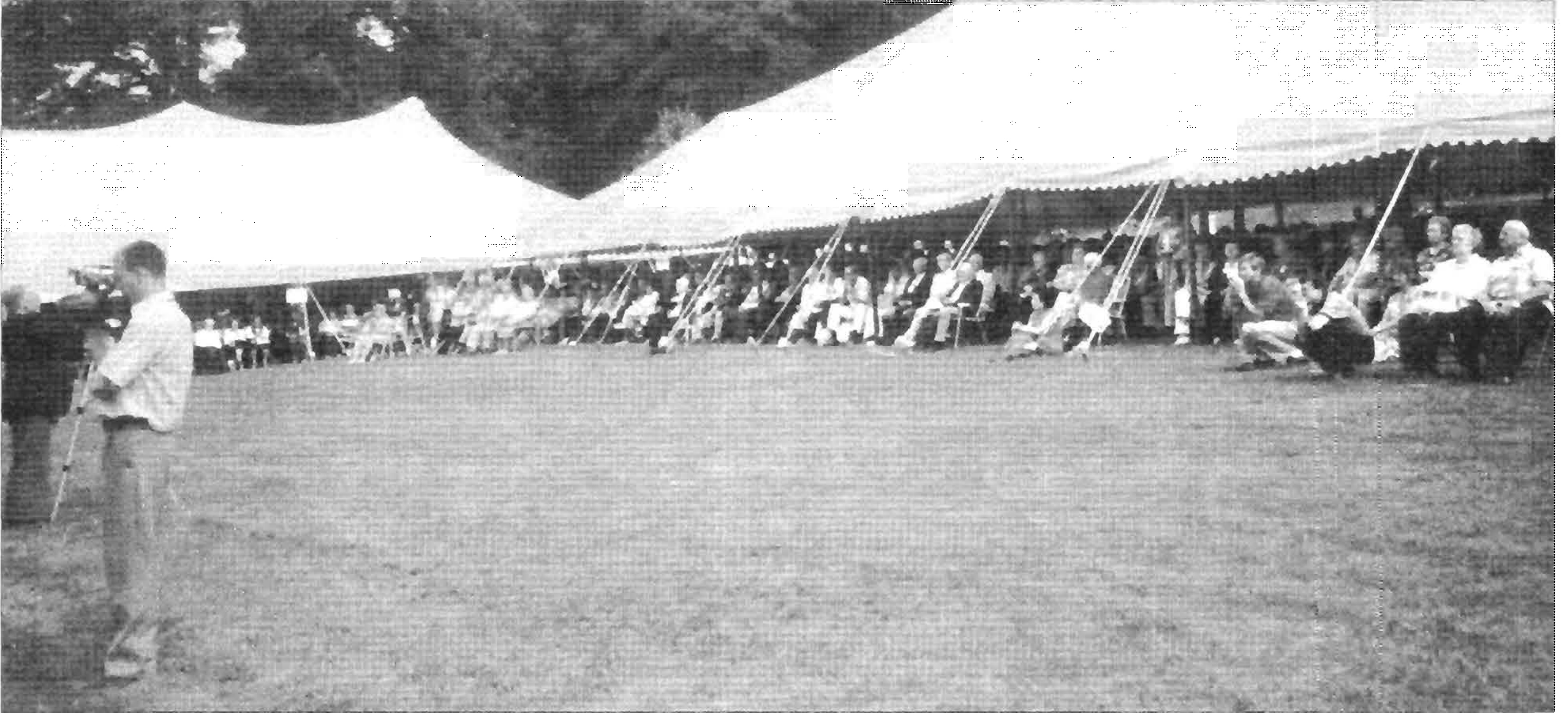
В нічних чуваннях з п'ятниці на суботу разом з молоддю молився Митрополит Стефан Сорока, а після Святої Літургії вів з молодими християнами щиру розмову про сутність Святого Причастя і його значення для кожної людини. У молодіжній програмі прозвучали релігійні пісні, а після спільної молитви відбулася Хресна дорога: молодь несла на гору хрест, виготовлений парафіянином з Гадсону Джеймсом Романчуком.

Цьогорічне свято у Словтсбурґу було знаменне ще й тим, що в ньому взяв участь Верховний Архиєпископ Української Греко-Католицької Церкви Любомир кардинал Гузар. У своїй проповіді Патріярх Любомир передав українським прочанам християнський привіт від братів і сестер з України і закликав пам'ятати, що всі ми, хоч і розсіяні по світі, є частиною єдиної Української Церкви, частиною свого народу, який глибоко шанує Богородицю як нашу небесну заступницю.

Крім Патріярха Любомира, програму Євхаристійного Марійського Епархіяльного Конґресу – Божественні Літургії, Молебені, Панахиди, проповіді, звернення, мировання – здійснювали Митрополит Української Католицької Церкви Стефан Сорока, чикаґський Архиєпископ Української Православної Церкви в США Всеволод, Митрополит Василь Щот, Митрополит-емерит Стефан Сулик, єпископи Василь Лостен, Роберт Москаль, Володимир Паска, Ричард Семінак, Михайло Кучм'як.

За повідомленнями **Мар'яни Герман** і **Оксани Затварської**

Фото: І. Я.

15 серпня в Святій Літурґії взяло участь понад 6,000 вірних.

Голова Округи УНС в Конектикаті Ігор Гайда.

В руках багатьох жінок були букети чарівних квітів на свято Успіння Божої Матері

Тато з донею на прощі.

Секретар 133-го Відділу УНС (Округа Північного Ню Джерзі) Михайло Богдан з дружиною.

УКРАЇНА І СВІТ

Віче в Дубно вітає кандидатів опозиції

25 серпня на запрошення народного депутата України Бориса Тарасюка мені пощастило поїхати з ним до волинського міста Дубна на віче „Сила народу", влаштоване прихильниками бльоків Віктора Ющенка і Юлії Тимошенко. Мене вразила працьовитість Б. Тарасюка, який за 3 години їзди полагодив десятки телефонних розмов, прочитав чимало листів, ознайомився з останніми новинами і ще й знайшов час на розмову зі мною. Багато людей чекало гостей зі столиці. Зібралися всі мешканці міста, десятки автобусів позвозили людей з околиць – мабуть, разом було 40-45 тисяч осіб. Молодь роздавала прапорці. Віктора Ющенка, Юлію Тимошенко і Бориса Тарасюка вітали святковим короваєм члени міської ради і священики з церков Київського патріярхату. Для них то вже був третій виступ за цей день – після Рівного і Корця, але вони підіймалися на трибуну усміхнені. Після закінчення молодь, узявшися за руки, утворила довгу алею і зі співом проводжала гостей.

Подаю скорочені відповіді Б. Тарасюка на мої запитання.

– Як ви оцінюєте виборчу кампанію в Україні?

– Вибори Президента України за своєю важливістю можна поставити в один ряд з такими найважливішими подіями української новітньої історії, як відновлення державної незалежности у 1991 році та прийняття Конституції України у 1996 році. Справа в тому, що за останні 10 років Україна ще не мала такого шансу змінити стару партійну номенклятуру, що залишилась при владі в Україні, і після здобуття незалежности утворила кланово-олігархічний режим. Дії владного режиму спрямовані виключно на те, щоб зберегти владу. Це і проведення „політреформи", від якої Україну трусить вже другий рік. Це і проблема зі свободою слова, коли контрольовані владою центральні канали не надають можливости опозиції донести до громадян іншу точку зору на події, що відбуваються в державі. Цей перелік ще можна продовжити.

Важливо також зазначити, що владний режим для досягнення своїх цілей активно використовує правоохоронні органи, які фактично перетворилися на засіб боротьби з опозицією. Початок виборчого процесу в Україні позначився численними порушеннями виборчого законодавства з боку влади. Це можна було прослідкувати вже на етапі збору підписів, коли державні установи на деякий час перетворилися у „контори" для збирання підписів за провладного кандидата Віктора Януковича, що прямо заборонено законом „Про вибори Президента України".

В арсеналі протизаконних дій режиму є і цинічні спостереження за представниками опозиції, а особливо за кандидатом від опозиції Віктором Ющенком, що яскраво вдалося довести представниками його команди. А випадок з „КамАЗом", який намагався виштовхати з дороги автомобіль, яким керував В. Ющенко, і події, які після цього розгорталися, є виявом найвищого цинізму з боку правоохоронних органів.

– Якою може бути допомога діяспори?

– Як на мене, діяспора могла б відіграти значну ролю у забезпеченні проведення чесних і демократичних виборів в Україні, зокрема в організації виборів на закордонних виборчих дільницях і участи міжнародних спостерігачів на виборчих дільницях в Україні. Для демократичности виборів надзвичайно важливо організувати можливість скористатися своїм виборчим правом для тих українських виборців, які перебувають за кордоном, в тому числі нелегально, а за різними оцінками за кордоном перебувають 5-7 мільйонів громадян України, що мають право голосу. Сподіваюся, що українська діяспора зможе запропонувати приміщення, які можна було б використати для відкриття додаткових дільниць за кордоном у місцях, де тимчасово перебуває значна кількість українських громадян. А приклади такої допомоги вже є – українська діяспора в Канаді запропонувала Центральній виборчій комісії кілька варіянтів приміщень, які безкоштовно можуть бути використані для відкриття додаткових закордонних виборчих дільниць.

– Яке міжнародне ставлення до виборчої кампанії в Україні?

– Багато закордонних політиків і аналітиків вважають президентські вибори в Україні найважливішою подією 2004 року в Европі, свідченням чого є постійна увага до передвиборчих перегонів з боку представників світової громадськости, як от делегації американських сенаторів на чолі з сенатором МакКейном, що перебувала в Україні.

Інтерес до президентських виборів в Україні цього року з боку представників інших країн, при цьому на найвищому рівні, спостерігався ще задовго до початку виборчої кампанії. Я вважаю, що саме від демократичности цих виборів залежатиме, чи отримає Україна конкретні сиґнали від Европейського союзу і НАТО щодо перспективи членства в цих організаціях.

В питанні проведення чесних і прозорих виборів в Україні повністю солідарна зі світовою спільнотою демократична опозиція, кандидатом від якої на виборах є Віктор Ющенко. Ми переконані, що разом з спостерігачами від міжнародних організацій нам вдасться провести демократичні вибори в Україні, коли результати виборів будуть визначатися відповідно до волевиявлення народу, а не за бажанням тих, хто рахує голоси виборців. В той же час 650 спостерігачів від ОБСЕ, які плянує приїхати на період виборів до України, замало для такої країни, як наша, і для таких виборів, як майбутні президентські вибори. У маленькій за територією Грузії було 250 спостерігачів. Ми працюємо з міжнародними організаціями, щоб збільшити число міжнародних спостерігачів.

Розмову вела Наталя Даниленко

В його руці – правдиве і ясне перо

До 80-річчя Миколи Галіва

Микола Галів

Життєвий шлях Миколи Галіва почався 29 червня 1924 року. Народився він в с. Літині на Дрогобиччині у селянській родині.

Вже в 1938 році був причетний до Юнацтва ОУН, а пізніше, під час війни, став його членом і членом ОУН під проводом С. Бандери – ОУН(б). Наприкінці 1942 року його, запідозрілого у зв'язках з підпіллям, заарештовує гестапо і вивозить до Німеччини на примусові роботи. Опинившись в Берліні, в 1943 році він потрапляє до в'язниці, а після звільнення його переводять до „переходового табору" біля Берліну, на примусову працю в деревообробний фабриці.

Після війни його діяльність в Закордонних частинах ОУН(б), проходила в основному на молодіжному відтинку. Він стає обласним провідником Юнацтва в Регенсбурзі, а далі – тереновим провідником Юнацтва ЗЧ ОУН на Німеччину і водночас членом Проводу Юнацтва ЗЧ ОУН. Був також дуже активний у студентському житті. Наприкінці 40-их років М. Галів – голова Української студентської громади в Регенбурзі, на початку 50-их – Союзу українських студентів в Німеччині (СУСН). Він же – члензасновник Товариства української студіюючої молоді ім. М. Міхновського (ТУСМ) і член редколегії його пресового органу „Фенікс".

Під час конфлікту в ЗЧ ОУН на переломі 1953–54 років М. Галів стає по стороні „Колегії уповноважених" і входить до складу Екзекутиви Політичної Ради ЗЧ ОУН, що її очолювали Л. Ребет та З. Матла. Після перейменування ЗЧ ОУН на ОУН за кордоном (ОУНз) в 1955 році, він стає членом Політичної Ради ОУНз і на цьому пості залишається й сьогодні. Він же також – член Президії Середовища УГВР. Прибувши до США в 1956 році, він докладає великих зусиль для організування Однодумців ОУНз, разом з Р. Ільницьким, Р. Борковським, С. Проциком, Л. Татухом.

Хоч за професією М. Галів лісівник (він закінчив агрономічнолісовий факультет Українського Технічно-Господарського Інституту в Регенбурзі в 1950 році), його найбільше приваблювала і зацікавлювала журналістика. Зрештою, вона й мала пряме відношення до його громадсько-політичної діяльности. Своє журналістичне перо він почав гострити ще в редакції „Фенікса". Пізніше співпрацював з „Українським Самостійником", „Сучасною Україною", „Вільним Словом, „Українським Життям", „Свободою", „Америкою" та іншими часописами.

Вершком його журналістичної діяльности є праця в журналі „Патріярхат". В 1967–1977 роках він – член редакції, постійний автор у цьому журналі, а з червня 1977-го по 2002 рік – його головний редактор. Якраз в „Патріярхат" він вклав багато енергії і творчої наснаги, поєднуючи журналістичну працю з мирянсько-організаційною. Водночас-бо він був членом Українського патріярхального світового об'єднання (УПСО) та Українського патріярхального товариства у США (УПТ). І зашається активним в цих організаціях й сьогодні.

У довгій і гострій боротьбі за визнання Києво-Галицького патріярхату статті М. Галіва завжди відзначалися принциповістю, ідейною насиченістю і ясністю викладу. Він гарячий і безкомпромісний сподвижник ідей Патріярха Йосифа. Відважно, де треба, він „ставив крапки над і", та не вагався говорити правду прямо у вічі, навіть коли вона стосувалась певних наших високих церковних достойників і ватиканської курії.

Від 1983 до 2000 року М. Галів був директором канцелярії Наукового товариства ім. Шевченка в Америці (НТША) в Ню-Йорку, вклав багато труду у розвиток цієї наукової інституції.

В особі М. Галіва маємо гармонійне і динамічне поєднання церковно-мирянського, громадського і політичного діяча, якому, підсумовуючи його 80-річчя, заслужено слід побажати нових осягів і успіхів.

А. Камінський

Україна...

(Закінчення зі стор. 5)

вання української мови на Україні і українцям варто замислитися про „ірляндський розв'язок проблеми". Інший промовець стверджував, що „двомовна Україна" не стане чимось надзвичайним чи неправильним, навіши за приклад Канаду.

Однак проблема полягає не в двомовності. Якщо б розпочалися зрушення за прийняття англійської як другої державної мови, це не становило б такої небезпеки для країни. Проблема в тім, що російська мова є мовою українського геноциду-голодомору, за який офіційна Росія так ще і не вибачилася. Це рівнозначно пропозиції, щоб Вірменія прийняла турецьку за свою другу мову, а Ізраїль - німецьку.

В інших галузях кіноіндустрії також здійснюється наступ на Україну, якщо можна в це повірити, так само образливий. Визнання того, що ти українець, одразу ж викликає негативне ставлення. У фільмі Бена Афлека „Сума всіх страхів" (The Sum of All Fears) Україну було пов'язано з ядерним тероризмом (2003 рік). Тепер Еладжа Вудз зухвало проводить україноненависні лінії в праці Лів Шрайбер „Все просвітлюється" (Everything is Illuminated).

Джонатан, головний герой, якого грає Вудз, так пояснює, чому його бабуся ненавидить Україну: „Українці були жорстокими до євреїв. Майже такими жорстокими, як нацисти. Напочатку війни багато євреїв втекло до нацистів, щоб вберегтися від українців".

Кілька українців сконтактувалися з Л. Шрайбером та його фінансистом-продюсером Марком Туртлетауб, прохаючи їх не використовувати штрихи, що провокують ненависть та цькування на українців, але отримали відмову. Отож через байдужість та викривлене трактування історії ненависть знову перемагає. Зараз фільм, про який йдеться, тимчасово знімають у Празі, його розповсюдженням займатиметься компанія WIB, що є частиною „Ворнер Брадерс" (Warner Brothers).

Інший продюсер, Анатолій Фрадіс, замість того, щоб збільшувати співчуття громадськости до жертв Чорнобилю, об'єднав свої зусилля з Елірі Елкаєм, щоб знімати частини фільму „Некрополіс: повернення живих мерців. Частина 4", де катастрофа Чорнобилю використовується тільки як тло. Замість того, щоб стати символом російської імперської зневаги до України, Чорнобиль поступово стає „крутим" місцем для виробників низькоякісних ігор для дітей.

У вересневому номері журналу „GamePro" (с. 90) подано огляд нової гри „Сталкер: Тіні Чорнобилю" (S.T.A.L.K.E.R.: Shadow of Chornobyl), що розроблена компанією „Світ ігор" („GSC Game World"). Правила гри досить прості: „Потрібно пробратися в Зону, де сталася катастрофа, і позбирати реліквії для забави та збагачення". На своєму шляху гравці повинні вбивати українських охоронців та зомбі, які тепер живуть у цій зоні. Гра повинна з'явитися в продажу взимку 2004 року - саме вчасно для різдвяних подарунків.

Д. Пеленс відмовився від російської нагороди, бо хотів встати і сказати: „Я - українець і я цим горджуся! Я більше не буду терпіти образ!"

Здійснюється постійний і безжальний геноцид української культури та свідомости. Приклади з історії свідчать про те, що геноцид можна пережити тільки в боротьбі проти нього. Ті, хто не можуть здійснити опір, зникнуть з історії. Отже, наша доля в наших руках. Кожен українець, кожен з нас повинен встати і сказати: „Я - українець і цим горджуся. Я буду боротися за Україну, її голос та душу".

А опісля жити так, як заявив.

Оригінал статті було надруковано в газеті „The Ukrainian Weekly" 5 вересня 2004 р., ч. 36. Переклад зробила Леся Саїк для „Свободи". Друкується з дозволу авторів.

ПАМ'ЯТЬ З ШЛЯХІВ ВІЙНИ

Настав час розповісти правду про війну

У травні 2005 року виповниться 60 років з дня закінчення Другої світової війни, яка стала трагічним випробуванням для усього українського народу. Ветеранські організації України, підтримані урядом, почали широку пропагандистську кампанію з проводу 60-ліття закінчення війни, спрямовану на молодь.

Генерал армії, Герой України І. Герасимов пише у вміщеному в Інтернеті зверненні: „У літопис Великої Перемоги навічно вписані імена тисяч і тисяч славних синів і дочок України. Воювали вони на різних фронтах, виборюючи Перемогу – одну на всіх. Багато хто загинув під час визволення нашої рідної української землі. Проникливо сказав про це наш Президент у доповіді на урочистому засіданні з нагоди 55-ої річниці визволення України від фашистських загарбників: „Сьогодні поруч з нами незримо присутні захисники і визволителі України, поховані у 28 тисячах братських могил на її території. Присутні полеглі, чиї імена загубилися у кривавій круговерті боїв, відступів та оточень, проривів та котлів, у гестапівських катівнях і концтаборах, на трагічних і скорботних біженських шляхах. Історія визволення України, як і всієї війни, писалася доблестю і самопожертвою воїнів, талантом полководців. Хто поліг за Дніпро, за Україну, повинен, як співається в пісні тих літ, справді жити у віках. Жити у наших помислах і справах, нашій генетичній пам'яті. Вдумаймося у жорстоку статистику, яку наводить один з учасників і очевидців тих подій. З 25 тисяч радянських воїнів, які спускалися з лівого берега у дніпровські води, правого берега діставалося не більше трьох-п'яти тисяч. Тільки при визволенні Києва загинуло більш як чверть мільйона бійців та офіцерів". Далі генерал І. Герасимов визначає ціль кампанії: „Наш обов'язок – розповісти прийдешнім поколінням правду про війну, дати відсіч тим, хто намагається кинути в забуття нашу горду славу, спотворити, очорнити її, „переглянути", „переосмислити" по-новому історію Великої Вітчизняної".

З цієї обіцянки видно, що й далі в Україні ширитиметься та „правда про війну", яку зфабрикували ідеологи комуністичного режиму. От і в наведеній цитаті Л. Кучми про жахливі втрати при подоланні Дніпра немає й натяку на те, що ці втрати були викликані нездатністю полководців цінувати людське життя, плянувати і проводити військові акції з найменшими втратами.

Так, настав час розповісти молоді правду про війну. З цією метою „Свобода" здійснить ряд публікацій і запрошує читачів надсилати свої спогади про пережите на дорогах війни. 60-ліття закінчення Другої світової війни буде також провідною темою Альманаху-2005. Сьогодні подаємо спогади очевидців зруйнування Хрещатика в Києві, у вересні 1941 року.

СССР разом з Німеччиною розпочав Другу світову війну

Переважна більшість мешканців колишнього СССР, а серед них і мешканці України, усе ще непохитно вірить, що Друга світова війна, яку назвали Великою вітчизняною, почалася 22 червня 1941 року з нападу Німеччини на Радянський Союз. Щоправда, дехто пам'ятає про так зване „визволення" Західньої України і Західньої Білорусії восени 1939 року, але ніяк не зіставляє цю подію з хронікою Другої світової війни.

Насправді відлік часу цієї війни варто б почати з березня 1936 року, коли Гітлер ввів своє військо до демілітаризованої Рейнської области. Німецькі генерали застерігали його від цього кроку, остерігаючись Франції, але Гітлер заспокоїв їх запевненням, що виведе військо в разі протесту французів. Протесту не було, і він у 1938 році захопив Австрію, у березні 1939 року – Чехословаччину. Опісля почалися ультимативні вимоги Німеччини до Польщі.

Спершу Гітлер мав певні сумніви щодо намірів Сталіна, але той запевнив німецького диктатора, що „не буде для когось витягати каштани з вогню".

23 серпня 1939 року міністер закордонних справ Німеччини Рібентроп підписав у Москві акт про ненапад, до якого були долучені таємні угоди про розділ Польщі по лінії Нарви, Вісли і Бугу. Цим відновлювався німецько-російський кордон, який існував до 1914 року. 1 вересня 1939 року Німеччина напала на Польщу. Гітлер всіляко підганяв Сталіна до початку бойових дій, але той зволікав, і тільки 17 вересня кордон Польщі перейшли 650 тисяч вояків, 4700 танків і панцерників Червоної армії.

Польське військо чинило опір, але не мало вже достатньо сили для війни на два фронти. Дві кавалерійські бригади генерала Владислава Андерса вели бої до 27 вересня під Самбором, два прикордонні полки біля Холму боролися до 2 жовтня.

Сталін і Гітлер поділили між собою терени на сході Европи і почали гарячково готуватися до наступного двобою. Гітлер ударив першим...

Л. Хм.

Я був свідком руйнування Хрещатика

Д-р Василь Рождественський

Питання про те, хто висадив у повітря Хрещатик 19 вересня 1941 року, дискутується дотепер, і „німцям" приписують вину керівні кола сучасної України, зокрема Олександер Омельченко, теперішній посадник Києва.

Мені тоді було одинадцять років, і пам'ятаю як сьогодні, коли ми з бабусею Марусею Фурсенко якраз були на розі вулиць Хрещатика і Леніна (тепер Хмельницького), навпроти універмагу. Ми дійшли туди, зробивши дво- або тригодинну прогулянку містом. Після того, як десь о год. 2-ій по полудні один з наших сусідів влетів до нашої комунальної кухні на Підвальній біля Львівської площі з криком, що німці, мовляв, „машерують Євбазом" (тепер Площа Перемоги).

Отож на підвечір'ї (десь коло 5-ої год. по полудні) на цьому Хрещатицькому перехресті і в дальшій перспективі вулиці в напрямку на Думську площу (тепер Майдан Незалежности) перед нашими очима постав німецький вермахт, який групами, гужевими возами, мотоциклетами, автомашинами і окремими піхотинцями заповнював Хрещатик. Німці пили пиво, купували, розходилися по ресторанах і готелях, і взагалі, як видно, розтаборювались там.

До нас підскочив незнайомий молодий чоловік в цивільному одязі і пошепки, але з притиском, українською мовою порадив нам звідти відійти: „Бабусю, забирайте внука і втікайте звідси – Хрещатик зараз вибухне!" – і побіг далі остерігати, кого тільки міг, а цивільних киян там збіглося було чимало. Бабуся спершу вагалася – чи вірити йому, чи ні, але потім, побачивши, що більшість людей відбігають, побігли також і ми в напрямку до Бесарабки.

В цю мить у нас за плечима з невимовним громовим гуркотом вибухнув цілісінький Хрещатик. Кільканадцять квадратних кілометрів солідної кам'яної багатоповерхової міської забудови Хрещатика і прилеглих вулиць полетіло в повітря, щоб за кілька секунд перетворитися в нагромадження руїн висотою до п'ятнадцяти метрів, заповнюючи асфальтові траси, вулиці цеглою, камінням, трісок і різнорідними уламками всуміш з порохом і перекрученими рельсами заліза і залізобетону. Полум'я огорнуло весь терен і, як ми потім дізналися, київську пожежу видно було як заграву на обрії майже до Полтави. Іскри, порошинки і все підряд летіло разом з димом і порохом, здіймаючись на сотні метрів у височінь на шквалах хвиль гарячого повітря. Дерев'яні поліна величиною до півметра в довжину підлітали на повітряній хвилі високо-високо і, палаючи, падали далі, щоб спричинити вторинні похідні пожежі в прилеглих районах.

Пожежа тривала кілька днів і милосердно зупинилася перед Софійським собором, Золотими воротами та Оперою, залишаючи цілими будинки вздовж Хрещатицької сторони Велико-Володимирської вулиці. Згадати що всю пожежно-охоронну команду міста Червона армія заздалегідь вивезла з Києва перед своїм відступом.

Ми з бабусею бігли, не оглядаючись, і завдяки цьому і також завдяки своєчасному остереженню незнайомого, врятувались, втікаючи до Старого міста додому, вверх по вулиці Леніна.

Технічно, якби хтось запитав, чи був я цьому всьому свідком, то треба сказати, що ні, бо мої очі (як також і ноги) були обернені в протилежному напрямку в намірах втечі і збереження зору від диму і гарячого пороху. Обернути голову і подивитись назад – це могло б скінчитися для мене Орфеєвою трагедією, коли то Орфей, остережений не оглядатися, все ж оглянувся і був змушений залишитися у преісподньому царстві навіки.

Оскільки це все відбулося за дві хвилини – сотні німецьких військових, як також і багато киян, які там були не мали змоги врятуватися. Пояснення: ми з бабусею були на початку цієї події перед універмагом, який не вибухнув.

Тепер розгляньмо перебіг подій і задумаймось над тим, чи справді німці такі великі майстри і чудодії з ділянки піротехніки, щоб спокійно, попиваючи пиво і прогулюючись, від Євбазу до Хрещатика, зуміли здійснити там такий колосальний інженерно-технічний проєкт, гідний Суезького чи Панамського каналів, з закладенням тут на Хрещатику кількасот тонн пального і вибухівки, прокладанням багатокілометрових запальних джгутів, налаштуванням електричних і годинникових механізмів і т. д. і т. д., та ще й до того всього зібратися сюди великим зборищем – і все це тільки для того, щоб підірвати висотні будинки самим собі на голову?

В медичній судовій експертизі ми б назвали таку версію „неправдоподібністю, суміжною з неможливістю". Зате гіпотеза, що це все було зроблено Червоною армією, перед її відступом, звучить змістовно і обґрунтовано.

Виглядає, що це була наперед розплянована, інженерно-технічна акція, здійснена тими, хто знав зі звітів позафронтової розвідки, до яких саме околиць в новоокупованих містах прямують німецькі військові з'єднання. І німці пішли туди, де чекала пастка. Акція з військової точки зору вдалася – кілька сот німців загинуло.

Справа, однак, в тому що столиці України та її населенню було завдано тяжких ушкоджень та невідшкалованих людських втрат. Ушкодження довелося відбудовувати довгі роки, а загиблих людей так і ніхто не відкопав. І навіть ніхто не знає, хто вони і скільки їх було.

(Закінчення на стор. 21)

Малюнок з натури Георгія Малакова „Хрещатик палає", вміщений в книзі його брата Дмитра Малакова „Оті два роки" (уривок з книжки буде подано в наступному числі „Свободи").

Відійшов у вічність Микола Горішний

До Поділля

Зелене Поділля, красо України –
Тебе Господь Бог нам з небес малював
Відтак щиросердно, на радість і щастя,
Чудовий свій твір у дарунок післав.
Хто тут народився, навік захопився
Твоїми лісами, лугами, полями,
Тебе він забути не зможе ніколи,
Бо ти в його серці – ночами і днями.
Зелене Поділля – красо України,
Тебе я так часто здаля споминаю,
Тужу за тобою, сумую і плачу –
Мій ти незабутній, улюблений краю!

Микола Горішний,
Линдгорст, Н. Дж.

Св. п. Микола Горішний

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – У п'ятницю, 10 вересня, помер, проживши 88 років, Микола Горішний, відомий український народний поет в Америці.Головні мотиви у віршах М. Горішного – це любов до України, до її мелодійної мови, оспівування героїв, що полягли за волю рідної країни, та вагомих подій в історії України.

Ряд віршів і дописів М. Горішного були поміщувані в українських газетах і журналах Америки та Канади.

М. Горішний народився в Ню-Йорку, проживав у Джерзі Сити та Вітінґу в штаті Ню-Джерзі.

25 років тому М. Горішний пішов на заслужену пенсію з рядів працівників Поштової служби, працюючи у відділенні на вулиці Вашинґтон у Джерзі Сиіті.

Похоронні відправи відбулися у вівторок, 14 вересня, в Українській католицькій церкві св. Степана в Томс Рівер, Н. Дж., а звідти тіло покійного поховано на цвинтарі Пресвятої Марії містечка Стафорд.

М. Горішний залишив свою вірну дружину Павліну з якою прожив 68 років, дочок Наталію Онуфров, внуку Наталію Сіґноре та пра-правнука Павла Сіґноре.

Я був свідком...

(Закінчення зі стор. 20)

Ведеться також дискусія, і про „вітчизняність" Другої світової війни для нашого народу.

Однак це питання, яке має чимало різноманітних і досить тривожних відповідей, заслуговує на окрему статтю.

Коли я дописував цю статтю, то дійшли додаткові думки, якими я хотів би поділитися з читачем. Якщо читачі не знайомі Києвом і не мали змоги міряти віддалей там власними ногами – купіть плян Києва, візьміть циркуль і лінійку і відчисліть, чи не можна пройти від Євбазу до Хрещатика за 2–3 години?

Правда, німці в той день рушили до порожнього міста, бо вже напередодні 18 вересня Червона армія відступила і німецькі стартові позиції перед вступом до міста бігли півколом, починаючи з Печерська на Півдні через Голосієво, коло Батиєвої гори, до залізничної станції, між Святошином і Євбазом, Пущею Водицею і далі до Дніпра на північ від залізничного моста. Однак це справи багато не міняє, і звідки б вони в той день не вирушили, то більшість з них таки дійшла б до Хрещатика так, як тут описано, по полудні 19 вересня.

Хто відкопував Хрещатицькі руйновища після війни, мусів там знайти силу людських і кінських кісток, рештки одягу, німецьких мундирів, відзнак, шоломів, зброю, польовий виряд, заржавілі автомобілі, мотоциклети, гармати тощо.

Військово-історична археологія мала тут чимале поле до попису. Де протоколи розкопок? Де експонати? Чи, може, це все просто викинули на смітник, бо воно не входило в схему „вічної українсько-російської дружби", бо довелося б також позбирати кістки кількох сот випадкових звичайних людей, киян, які там загинули?

Хто знає Хрещатик, той знає, яка маса людей товчеться там майже щодня. Я мав нагоду тільки кинути оком перед тим, як втікати – Хрещатик був переповнений найрізноманітнішими людьми.

Вже багато років пізніше я зустрічався з одним колишнім німецьким офіцером, який був у Києві тоді і в готелі „Континенталь" став свідком смерти кількох високих німецьких старшин на чолі з генералом. Він мені назвав прізвище генерала, але я його не пам'ятаю. Я зустрічався з цим колишнім офіцером під час моїх студій у Мюнхені, в 50-их роках. Прізвища людей, які підірвали Хрещатик, залишились невідомими.

Чутки оповідають, що вибухи були керовані з великих віддалей, з-поза фронту на схід від Києва. Щоб люди нашого часу могли собі змалювати маштабність руйнації Хрещатика в 1941 році, треба уявити вибух Всесвітнього Торговельного Центру в Ню-Йорку, помножений у п'ятнадцять чи двадцять разів. Незнайомий, який доміг нам врятуватися, очевидно належав до групи диверсантів, які провадили цю акцію. Видно в останню хвилину заговорило сумління. Спасибі йому.

Коли розвіявся дим і осів порох, кілька тисяч обездомлених, віднайшовши дах над головою, розійшлися з вулиць. Ніхто в Києві ранньою осінню 1941 року не сумнівався, чиїх рук це була справа.

Приїздіть колись до Києва, прогуляйтесь Хрещатиком і подумайте про те, що найбільшу шкоду центрові міста приносять сьогодні автомобілі, затруюючи повітря димом і вихлопними газами, заповнюючи кожний клапоть тротуарів як також асфальтові траси вулиць швидким, штурмовим проїздом.

Голові ж міської управи, замість розводити політичні теревені, варто б подбати про те, щоб залишити центр міста пішоходам, а автотранспорт відсунути трохи далі.

Вудгевен, Миш.

Сестри-Василіянки запрошують на прощу

Сестри-Василіянки запрошують вірників приєднатися до 37-ої щорічної прощі до Пресвятої Богородиці. Проща відбудеться в неділю, 3 жовтня, в Факс-Чейзі, в місцевій церкві, споруджений зусиллями Сестер-Василіянок. (710 Fox Chase Road, Fox Chase Manor, PA 19046; (215) 379.3998). Українці зберуться тут для спільної молитви та вшанування пам'яті двох визначних василіянів - Митрополита Андрея Шептицького та Гелени Ланґевич.

10 безкоштовних хвилин у вересні!

STARTEC дякує клієнтам, які користуються кодом 10-10-719.

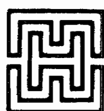
ПОТОМАК, Меріленд – У вересні „Startec Global Communications" знову пропонує своїм клієнтам 10 безкоштовних хвилин при першому дзвінку в будь-яку країну світу.

Щоб скористатися пропозицією „10 безкоштовних хвилин", нові клієнти повинні набрати код 10-10-719 перед наступним дзвінком. Сервіс 10-10-719 автоматично готовий для всіх хатніх телефонів, і клієнти не мусять спеціяльно записуватися, щоб скористатися цією безплатною пропозицією.

Віце-президент компанії „Startec" до справ Маркетінґу T.J. Master говорить: „Це форма подяки нашим новим клієнтам, які користуються кодом 10-10-719. Я переконаний, що нашої нової пропозиції не можна зрівнювати з ніякою іншою у США. Її унікальність полягає в тому, що ця пропозиція має найкращі ціни і дає нагоду новим клієнтам телефонувати безкоштовно. Додатково наші клієнти можуть користуватися сполученням високої якости.

Відкритий у 1989 році „Startec" є лідером у міжнародних сполученнях. Обслуговує понад 300,000 клієнтів, використовуючи свою власну високотехнологічну всесвітню мережу.

Щоб перевірити безкоштовні хвилини і для того, щоб переключитися на обслугу Прямого Сполучення компанії „Startec" чи скористатися ще більшими пільгами, Ви можете подзвонити вже сьогодні до Бюра Обслуги клієнтів на число 1-888-279-8670, або від понеділка до п'ятниці від год. 9:00 ранку до 11:00 веч. та в суботи і неділі від год. 9:00 ранку до 8:00 веч.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА
УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ у НЮ-ЙОРКУ

запрошують на конференцію

„МИХАЙЛО МОРОЗ (1904 – 1992) і ЙОГО СУЧАСНИКИ"

присвячену 100-річчю від дня народження мистця

У програмі:

Вступне слово мистця ***ЗЕНОВІЯ ОНИШКЕВИЧА***
„Мистці – сучасники М. Мороза"

Доповідь д-р ***ДАРІЇ ДАРЕВИЧ***
голови НТШ-Канада, професора Йорк університету
„Творчість Михайла Мороза"

в неділю, 26 вересня 2004 р., о 2-ій год. по пол.

в будинку НТШ, 63 Fourth Ave. (між 9-ою і 10-ою вулицями), New York, NY 10003

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Олекса Геврик нагороджений престижною нагородою „Емі"

Олекса Геврик

Перші анімаційні фільми появились в Америці ще 1912 року і з того часу зацікавлення анімацією і карикатурним зображенням життєвих подій зросло до тієї міри, що породило значне число анімаційних фільмових студій, а згодом охопило і телевізійну мережу.

З анімаційними фільмами в Америці зв'язані українські імена. Леґендарний продуцент анімаційних фільмів Валт Дізней був українського походження, хоча до того ніколи не признавався. (*Офіційна біографія Валта Дізнея подає, що його батько Елаєс був ірляндського походження, а мати Флора була німецького роду.* – **ред. „Свободи"**). В 1930-их роках студія „Діснея" піднесла анімаційні фільми на високий рівень.

Як визначний творець анімації у студії „Діснея" проявив себе Володимир Титла, також син еміґрантів з Галичини. Народжений в Йонкерсі. Жив в українському середовищі. Добре володів українською мовою, яку вивчив у батьківському домі та суботній школі українознавства при церкві св. Михаїла в Йонкерсі.

В. Титла вважається творцем певного рода анімації, яку названо „персональною анімацією". Вона позначалася тим, що витворені характери поводяться, неначе живі істоти. Вони думають, розв'язують проблеми життя і виявляють людські емоції, словом – мають душу. Це і була одна з причин, що анімаційними фільмами цікавляться не лише глядачі дитячого віку, але також дорослі, які відпочивають, коли переносяться у казковий світ анімації.

З великим вдоволенням українська громада в Америці дізналась про ще одну непересічну „зірку" анімації. Нею став 32-літній українець Олекса Геврик з Ню-Йорку. Йому вручену престижну нагороду „Емі" 21 травня в Ню-Йорку і цю подію висвітлив телевізійний канал Ен-Бі-Сі. З п'яти кандидатів, які були висунені на цю нагороду, Олекса її отримав за серію анімаційних фільмів, показаних на телевізійному каналі Сі-Бі-Ес під назвою „Літл Бил (Малий Бил). Він брав участь у творенні 20 епізодів цього фільму. Займався дизайном, а згодом став директором продукування. Усі епізоди фільму передавались на згаданому каналі під час дня і були призначені для дітей дошкільного віку. Фільми користувались великою популярністю, припускають, що їх постійно оглядали мільйони дітей. Зміст фільмів такий, що допомагає розвинути у дітей соціяльні прикмети, звертає увагу на значення родинного життя та учить розвивати спосібність вирішувати проблеми життя. Характери фільмів – рішучі і інтелектуально глибокі.

Для того, щоб стати директором анімаційних фільмів в дуже конкуренційній мистецькій ділянці, потрібний солідний вишкіл. Олекса закінчив відому мистецьку школу „Ровд Айленд Скул оф Дізайн". Одержав наукову стипендію Фулбрайта, яку використав на дальші студії в Академії мистецтв у Кракові. Як відомо, перед Другою світовою війною Краківську мистецьку академію закінчили більш як 120 українських мистців, між ними і наш видатний Олекса Новаківський. Причиною вибору европейської академії було для Олекси поширення мистецького світогляду і сам факт, що фільмову анімаційну ділянку в академії провадив визначний польський мистець.

Розуміється, що важливим чинником є також мистецька атмосфера рідного дому, яка в Олекси була більше як задовільною. Батько Тит Геврик-архітект – довголітній голова дирекції Українського музею в Ню-Йорку. Він також й ілюстратор, зразки його графіки появлялись у пластових журналах досить часто. Мати Софія є членом дирекції тогож музею, якого будова якраз завершується. Вже роками займається влаштуванням мистецьких виставок, а тепер, відколи Геврики поселились в Гантері, займається виставками в Гантерській „Гражді".

Богдан Титла

З-під гурагану „Чарлі"...

Кілька днів перед нападом гураґану Чарлі я встигла відіслати до Києва свій новий твір „Дев'яте чудо", що складалося з п'яти тревалогів – про останні мандри. Це вже, я міркувала, буде моя остання подорож.

Але мандри бувають різні: одні – від нас у далекі світи, інші – до нас. Часом і гості примандрують... Фльорида – місце мандрів: і від нас, і до нас. Як прийде червень – це початок гураґанного сезону, аж по листопад. В цю пору можна сподіватись нежданих і несподіваних гостей. Звичайно, хто оселився на Фльориді, до таких гостей привчився. Допомагає чудовий американський оптимізм: а може, піде в інший бік, а нас обмине...

З Африки готувались до війни більші й менші буряні хвилі й кандидати в гураґани. О, якось розлетівся... Пропав безслідно. За ним іще один кандидат. Той отримав диплом II ступеня, але вітри загнали його на океан, і він там пропав.

Колись фльоридці при найменшім натяку конопатили вікна і двері дошками, запасались водою, свічками, батеріями і змітали майже все з полиць у крамницях. Тепер у південно-західніх повітах дехто брався за молоток і пилку і робив запаси. Адже гураган Чарлі „має бути" через острів Санібел на Темпу, а не до нас. 12 серпня він бушував (нема зв'язку з прізвищем Президента!) на Кубі, а в „фатальну" п'ятницю, 13 серпня, наблизився до Санібелу і Форт-Маєрсу. Для узбережжя оголосили добровільну евакуацію. Настала зловісна тиша. „Чарлі" отримав диплом III ступеня! Ніжна дівчина стоїть у Форт-Маєрсі по коліна в воді і, хитаючись під вітром, дає відомості для телевізії. Тепер жінки рівні з чоловіками, і репортерів посилають й чортові на роги.

– Вода піднялась на 4 фути, – доповідає дівчина. – Небезпека для Пунта-Ґорди, що дуже низько лежить.

Пунта-Ґорда від нас яких п'ять миль. Починається добровільна й примусова евакуація. Наказують мобільникам покинути свої хати на колесах і шукати притулку в певніших будовах. Але у Фльориді таких мало. Нове розпорядження на телевізії:

– Тепер уже нікуди не їдьте. Запізно. Бо застрягнете на дорозі й не зможете нікуди заховатися від гурагану.

Відразу поховалися жуки й комахи, що докучали в хаті. Заховались не знати куди – як вони знають? По скляних дверях „ланаї" одчайдушно метушиться мала ящірка, шукає шпарки, щоб влізти в хату. Віником вимітаємо її надвір, хай там шукає притулку. В хаті навіть нам небезпечно, дурненька! Чарлі в останню хвилину змінив напрям, іде на нас. Казали тим, що залишаються в своїй хаті, вибрати найбезпечніший куток. Тільки середня комора надійна. Принесли пару ковдр і три подушки. Надворі вже щось реве, гуде й гримить. Гурчить над головою, немов літак збирається упасти просто на наш дах. Щось тріщить, б'ється скло, щось закрутилося, як велетенська дзиґа. Надворі відрами ллється дощ, але страхіття не спинилось надовго й полетіло далі. Наше містечко – в „оці" гурагану! Вранці виглянули – й свого двора не впізнали. Дерева вирвані з корінням, пальми лежать на травнику, кущі кудись відлетіли, а до нас буря кинула чужі понищені кущі, гілки, уламки покрівлі, труби... Через тин стояла сусідська комора – вона зникла, а все, що в ній було, розкидане по цілім дворі. Обтрушені незрілі помаранчі, ґрейпфрути, карамболі, цитрини...

Нема води, електрики й телефону. На вулицях розірвані, переплутані дроти й світлофори... Стеля нашого ґанку тече, і вода запливає в хату. Біди багато!

Але як вранці подивились навкруги, то у сусідів набагато гірше, ніж у нас. А „Чарлі" погнав далі, і зовсім не туди, як передбачали погодники. Неслухняний і свавільний!

Світимо свічками й маленькими лямпочками на батерійках. Навідався наш голова Осередку Володимир Король з дружиною – вони живуть 15 миль від нас у Норт-Порті, і в них тільки два дні не було електрики, а потім з'явилась – туди „Чарлі" не пішов, тільки крилом махнув. Тож Королі принесли нам і свічки, і запас їжі та питва, ще й до себе взяли на відпочинок. Побули в них день та й вернулись додому – хто ж нам хату пильнуватиме? З Чикаґо дочка дзвонила, не могла дістатися. Згодом ми могли дзвонити скрізь, але до нас навіть з Норт-Порту лінія розірвалась.

Вранці вийшли подивитись – перелякались. Будиночки в нашій околиці дачного типу, не капітальні, то цілі квартали знищені, скрізь руїни, повалені дерева, поплутані дроти...

Це був другий за нещастям гураган, після „Андрія" 24 серпня 1992 р., що знищив ціле місто Гомстед. А ми в той день в Осередку у Норт-Порті відсвяткували Першу річницю Незалежности...

З цілої Фльориди й сусідніх штатів прислали допомогу – лід, воду, харчі. Біля 4 тисяч вояків перебрали керівництво вуличним рухом, на хідниках годували постраждалих з польових кухенок.

Прибув наш губернатор і його брат – Президент Буш. Люди заклопотані своїми втратами, ніхто й не спішив з ними побачитись... 19 серпня відкрились деякі крамниці й навіть ресторани. Мекдоналдс і Бурґеркінґ переповнені – люди хочуть перекусити гарячenького. А в себе вдома варять суп і каву на „барбекю" (знане американське „know how"). Жартуни сміються: мовляв, найбільше пошкоджені два повіти – Чарлот і Лі: Чар-Лі. Та ще й п'ятниця, 13 числа, як в неї не вірити?!

Треба дзвонити до аґенцій забезпечення, це нелегко. Майже всі потерпіли, отже – чекайте, поки на вас прийде черга. Виграли ті, що ніякого забезпечення не мали: їм буде допомога від федерального уряду. Покищо збираємо свої й чужі уламки дахів і гілля з подвір'я... Найгірше тим, у кого пробило дах і лишило сяючу діру. Закрили її як-будь та й чекають на інспекторів.

Помалу, дуже помалу, частками відновили електрику. Надворі щодня спека, до 100 градусів, дихати нічим, піт градом тече і старече серце попереджує, що може зупинитися. Голова крутиться, забувши, рука тягнеться до ґудзика, щоб запалити лямпочку або ввімкнути телевізор...

Тринадцять днів без електрики... Аж раптом, о шостій вечора 26 серпня запрацювало наше охолодження і засвітилась якась невилучена лямпочка! Світло! Яка радість! Гаряча вода, купіль, охолоджене повітря!

Перед тим, 24 серпня, в Норт-Порті чудово відсвяткували нашу 13-ту річницю Незалежности. У себе вдома ми вивісили український прапор, хоч надворі йшов дощ – але жовтий і блакитний кольори звеселили нашу оселю, не дивлячись на сумні краєвиди навколо нас.

Ще тисячі осель не мають електрики, але червоні й білі величезні авта працюють без вихідних і дають світло всім. Вже навіть ми дивились на останні два дні Олімпіяди, хоч і не побачили своїх рідних спортовців...

А з океану вже прямують на нас нові гураґани... Тримаємось!

Ганна Черінь,
Порт-Шарлот, Фльорида

СПОРТ

Відбулися змагання з плавання на першість УСЦАК

Плавацька дружина УСО „Тризуб", Філядельфія – чемпіон УСЦАК 2004 року

Кінцева табеля плавацьких першостей УСЦАК 2004 року

1. УСО „Тризуб", Філядельфія	-	164 точки
2, Збірна СУМ	-	131 точки
3. УСВТ „Ч. Січ", Нюарк	-	99 точки
4. Пласт	-	11 точки

Особисті висліди змагань б удуть подані в наступному числі „Свободи".

КЕРГОНКСОН, Н. Й. – 4 вересня, при чудовій погоді та рекордовій кількості учасників (понад 60 осіб), успішно пройшли в басейні Союзівки 48-мі річні плавацькі змагання на першість УСЦАК, присвячені 80-річчю КЛК і УСВТ „Чорноморська Січ". Їх належно підготувала ланкова Марійка Бокало в 52 конкуренціях 4-их вікових груп. Одначе, готуючись до виїзду на змагання, вона занедужала і опинилася в шпиталі.

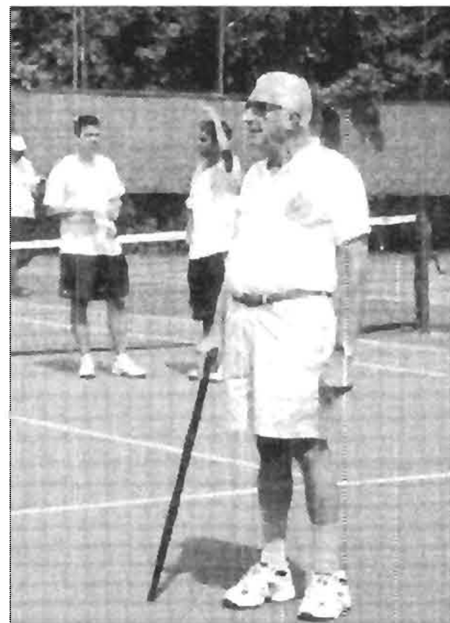
Кермо змагань перейняв Петро Процюк, брат ланкової, який разом з добірним штабом досвідчених співробітників успішно перевів плавацьку першість. Поруч з ним працювали Іван Макар, Тарас Міджак, Тома Даніґин, Х. Тершаковець, З. Ковбаснюк, Т. Козак, Н. Максимович, Ю. Лесюк, А. Фат, Р. Палилик, П. Паславська, П. Тентюч, З. Цебрівський, І. Русиняк, Н. Процюк, Олесь Напора, Маруся Макар, Анжеліна Козак, Мирон Приймак, Оленка Галькович і Омелян Твардовський.

В змаганнях порівняно з минулими роками було більше юних початківців, що, очевидно, запевнить добре майбутнє в організованому українському плавацькому спорті діяспори. Хоча вже роками ми не бачимо на річних чемпіонатах організованих плавацьких дружин з Заходу США і Канади.

Поряд з плавацькими змаганнями на кортах Союзівки відбулись змагання з тенісу на першість УСЦАК, якими проводив ланковий тенісу УСЦАК Юрій Савчак. На офіційному відкритті обох змагань, яким проводив голова КЛК Юрій Попель, з короткими промовами виступили: Роман Ракочий, Мирон Стебельський – голова УСЦАК, Рома Лісович – член Екзекутиви УНСоюзу. Були піднесені на щоглах американський і український прапори при звуках державних гимнів США, Канади і України.

Церемонію вручення медалів переможцям відкрив М. Стебельський. Медалі вручали Рома Лісович у супроводі Й. Процюка, Н. Процюка та представників УСО „Тризуб", СУМ, УСВТ „Ч. Січ" і Пласту.

Омелян Твардовський

На відкритті змагань промовляє Мирон Стебельський.

Стартують старші юнаки

XXVIII Олімпіяда

Змагання, у яких здобули медалі делеґації США і України

Стрибки на батуті

Чолові.

1. Юрій Нікітін (Україна) - 41.50
2. Олександр Москаленко (Росія) - 41.20
3. Генрік Стелік (Німеччина) - 40.80

Велоспорт

Перегони з роздільним стартом, 50 км. Чоловіки.

1. Тайлер Гемілтон (США)
2. В'ячеслав Єкімов (Росія)
3. Бобі Джуліч (США)

Позбавлена олімпійських медалів за позитивну допінґ-пробу жіноча четвірка збірної України з академічного веслування віддала бронзові нагороди Олімпіяди-2004 австралійській команді. Ще донедавна спортсменки думали захищатися, відстоюючи свою бронзу, але пляни змінилися, бо занадто дорого обійдеться процес у Арбітражному суді Лозани, а таких грошей в українських спортсменок немає. В Атенах залогу позбавили олімпійської медалі після останньої допінг-перевірки, коли у О. Олефіренко виявили в крові препарат „етаміван", що і послужив підставою для покарання команди. Цей препарат не є забороненим, але за формулою подібний до забороненого „Доксопраму".

Головний тренер з академічного веслування Володимир Опальник сказав, що пробу О. Олефіренко оприлюднили тільки через чотири доби, а не 48 годин, як потрібно. Чому? „WADA" сама сумнівалася, бо препарат не був у списку заборонених".

Бокс

Бій Володимира Кличка та Віліямсона відбудеться 2 жовтня у Лас-Веґасі. Він стане головним поєдинком боксерського вечора і пройде на відкритому майданчику „Caesars Palace".

Силове багатоборство

Українець Дмитро Соловйов 8 вересня став абсолютним чемпіоном світу серед професіоналів за версією „WPS". На змаганнях, які завершилися в австрійському місті Бадені, він набрав абсолютну суму чемпіонату – 850 кг при власній вазі 82 кг і встановив нові світові рекорди в окремих видах – присіданні, витискуванні лежачи і станової тяги, витиснув відповідно 310 кг, 240 кг і 300 кг. Це – другий виступ українського спортсмена на професійній арені. Киянин дебютував в травні цього року і виграв европейський профі-чемпіонат паверліфтинґу (силового багатоборства).

Розпочалася естафета параліміпійського вогню

9 вересня у столиці Греції розпочалася естафета Паралімпійського вогню, що завершиться 17 вересня в день відкриття Паралімпіяди. На відміну від естафети „великої" Олімпіяди, що відвідала п'ять континентів, маршрут вогню буде скромнішим й обмежиться центральною областю Греції – Атикою. 90 українських паралімпійців поїде на XII Паралімпійські ігри в Атенах.

Пожертви на розвиток спорту в Україні можна надсилати до УСЦАК на адресу: 680 Sanford Ave., Newark, NJ 07106

Футбол

Національна збірна України з футболу у своїй першій грі 5 вересня відбіркового турніру Чемпіонату світу-2006 зіграла в Копенгаґені на стадіоні „Паркен" внічию 1:1 зі збірною Данії.

Збірна Данії відкрила рахунок вже на 9-ій хвилині: після передання м'яча з правого флангу Йорґенсен забив ґоль у ворота Олександра Шовковського. На 56-ій хвилині збірна України зрівняла рахунок. Після подання кутового Андрій Гусін головою відіслав м'яч у ворота збірної Данії.

8 вересня Національна збірна України у рамках відбіркового турніру на центральному стадіоні Алмати 8 вересня виграла у збірної Казахстану з рахунком 2:1. На 14-ій хвилині рахунок відкрив нападник донецького „Шахтаря" Олексій Білик. На 35-ій хвилині збірна Казахстану зрівняла рахунок – ґоль забив Андрій Карпович. На 77-ій хвилині гравець дніпропетровського „Дніпра" Руслан Ротань бив з карного, але не влучив у ворота. На 90-ій хвилині саме він приніс перемогу українській команді. Через травму не брав участи у грі Андрій Шевченко, однак був присутній на стадіоні. Молодіжна збірна України з футболу виграла у Казахстану 1:0.

* * *

Стали відомі команди, які змагатимуться у чвертьфіналі за Чашу України. Київське „Динамо" для виходу до півфіналу турніру повинно здолати опір луцької „Волині", а донецький „Шахтар" готується гідно до гри з симферопольською „Таврією". Бронзовий переможець минулорічної першости України – дніпропетровський „Дніпро" потрапив до однієї пари з охтирським „Нафтовиком". Нарешті, останню пару чвертьфіналістів склали вінницька „Нива" та криворізький „Кривбас". Перші гри цієї стадії змагань проводитимуться 16-17 жовтня, а повторні поєдинки – 20-21 листопада.

SUMA (Yonkers)
FEDERAL CREDIT UNION
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА
КООПЕРАТИВА СУМА

40 Years of Service to Our Members and Ukrainian Community

40 Років на службі членству і громаді

- **Додаткові години урядування**
- **Обслуговуємо від 8:30 ранку до 8 год. веч.**
- **Вікно- каса (Drive Thru) при головному бюрі**
- **АТМ 24 години, 7 днів (при головному бюрі)**
- **Зберігальні скриньки (save deposit boxes)**
- **Visa кредитна картка лише 9%**
- **Нові позички**
- **Позички на землю (Vacant Land Loans)**
- **Позички на будову (Construction Loans)**

Висококопрофесійні працівники нашої кредитівки радо допоможуть полагодити Ваші фінансові справи. Ставайте членами Кредитівки СУМА і скористайте із наших найкращих умов.

Головне бюро
Main Office

125 Corporate Blvd
Yonkers, NY 10701-6841
• Tel: (914) 220-4900 Fax: (914) 220-4090
• E-mail address: SUMAYONFCU@AOL.com
• 1-888-644-SUMA

Філія в Йонкерсі / Yonkers Branch	Філія в Спрінг Валі / Spring Valley Branch	Філія в Стемфорді / Stamford Branch
301 Palisade Ave	16 Twin Ave	39 Clovelly Road
Yonkers, NY 10703	Spring Valley, NY 10977	Stamford, CT 06902
Tel: 914-220-4900	Tel: 845-356-0087	Tel: 203-696-0498

300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040
Tel.: (973) 763-8778

ROXOLANA

International Trade, LTD
e-mail:roxolanaltd@roxolana.com
web:www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

** Додаткова оплата за доставу*
Існують певні обмеження.

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості европейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

В Україну: **ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ**

$100 - $8	$500 - $25	$900 - $45
$200 - $14	$600 - $30	$1000 - $50
$300 - $18	$700 - $35	$1500 - $75
$400 - $20	$800 - $40	$2000 - $100

Маємо ліцензію на пересилку долярів.
Також пересилаємо в інші країни.
• Достава $10 за кожне замовлення

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний" з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф., гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф., салямі – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф., кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна $ 99 за 51 ф.

Додаткова оплата за доставу – $10 – Західня Україна; $15 – Східня Україна
Телефонуйте безкоштовно:
1-888-PAKUNOK (1-888-725-8665)

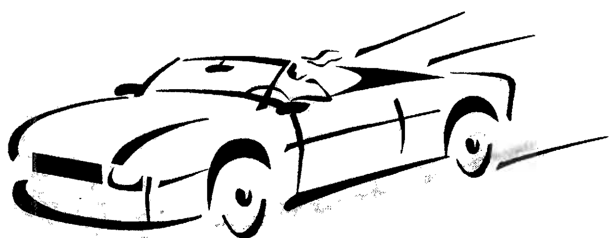
УКРАЇНСЬКА БУДІВЕЛЬНА ФІРМА

1. Більше ніж 25 років будівельної практики.
2. Говоримо по-англійськи і по-українськи.
3. Забезпечені повністю страхівкою.
4. Будуємо на нашій або на Вашій площі.
5. Високо кваліфіковані працівники.

Будуємо в North Port, Venice, South Venice, Englewood.

ІГОР ГРОНЬ, президент, **(941) 270-2413**
ЛЮБОМИР ЛУЖНЯК, заст. президента, **(941) 270-2411**

TRIDENT DEVELOPMENT CORPORATION

Нові авта!!!

Якщо Ви ще не придбали _нове_ авто, то саме зараз час на купівлю!

1 рік -	**2.50%**
2 роки-	**3.25%**
3 роки-	**3.75%**
5 років-	**4.50%**

2.50%
ОДНОРІЧНА ПОЗИКА НА КУПІВЛЮ НОВОГО АВТА

Федеральна Кредитова Кооператива
Самопоміч Нью Йорк

108 Second Avenue
New York, NY 10003
Tel: (212) 473-7310

Вигідно розташовані філії:

ФІЛІЯ В КЕРГОНКСОНІ:	ФІЛІЯ В ЮНІОНДЕЙЛ:	ФІЛІЯ В АСТОРІЇ:
6325 Route 209 Kerhonkson, NY 12446	226 Uniondale Ave. Uniondale, NY 11553	32-01 31ST Ave. Astoria, NY 11106
Tel: 845-626-2938	Tel: 516 565-2393	Tel: 718 626-0506
Fax: 845 626-8636	Fax: 516 565-2097	Fax: 718 626-0458

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:SRNYFCU @aol.com ІНТЕРНЕТ: www.selfrelianceny.org Поза Нью Йорком дзвоніть безкоштовно:1-888-SELFREL

НА ПРОДАЖ

Хата у Cedar Knolls, NJ – 465,000 дол.
4 спальні, вітальня, кухня, 2,5 лазнички, гараж, викінчена півниця, дерев'яний дек.
Вся посілість огороджена.
Близько школи, церкви УНС і кредитівки.
В околиці живе багато українців.
Один власник.
„Open house" – від год. 11-ої до 3-ої кожної неділі.
Адреса: 69 Grand Ave., Cedar Knolls, NJ.

Тел.: (215) 741-9524

Український Народний Союз

Ukrainian National Association, Inc.

УНСоюз уділяє своїм членам по доступних відсотках Гіпотечні позички

Низькі Рати!

****MORTGAGES****

Потелефонуйте сьогодні!
(800) 253-9862 доп. 3036

LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave.
Linden, New Jersey 07036
(908) 925-0717

PACKAGES TO UKRAINE

BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ	ЛІТАКОМ	ДОЛЯРИ	ЕЛЕКТРОНІКА
мінімум 10 фунтів	2-3 тижні мін. 10 фунтів	Пересилка і доставка	220 V

15 років в бізнесі чесної і добросовісної праці.
Відправляємо і полагоджуємо митні справи.
У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.
Доставляємо пачки до України, Білорусі, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словакії.
Підбираємо пачки з дому безкоштовно.
Пересилка пачок через UPS для клієнтів з інших штатів.

Call Tall Free 1-800-965-7262

ПАЧКИ В УКРАЇНУ

DNIPRO CO.

В наших крамницях можна придбати авіаквитки в Україну та з України, зробити візи до України.
До вибору 99 взірців хусток!
Телефонні картки: 100 хв. розмови із Україною за $10.

NEWARK, NJ	CLIFTON, NJ	PHILADELPHIA
688 Sanford Ave	565 Clifton Ave	1801 Cottman Ave
Тел.: (973) 373-8783	Tel.: (973) 916-1543	Tel.: (215) 728-6040
(888) 336-4776		

• ПРАЦЯ •

Шукаю особу (україномовну) для опіки над інвалідом терміном на півтора місяця з 5 жовтня по 15 листопада 2004 р. Деталі по тел.:
(732) 928-2754

Потрібна жінка до опіки над старшим мужчиною і до легкої домашньої праці. Платня – 325 дол. на тиждень.
Тел.: (609) 799-2127

• ДО ВИНАЙМУ •

Edison/Fords, NJ – 2 поверх, 2 спальні, 5 кімнат. Ціна 997.00 дол.
30 Drummond Ave., Fords, NJ
Тел.: (732) 738-5448

• ЗНАЙОМСТВА •

Дівчина, проживаюча в Нью-Йорку, 30 років, бажає познайомитись з громадянином США для створення сім'ї.
Тел.: (646) 479-2372

• НА ПРОДАЖ •

Авто –Toyota Corolla, 1999, 65,000 миль, 6, 500 дол.
30 Drummond Ave., Fords, NJ
Тел.: (732) 738-5448

НА ПРОДАЖ КАРТИНИ МОРОЗА
„Королівське озеро" (40"x33")
„Космач" (46"x36"), *„Карпати"*(22"x18")
Також картини ЕКА (23"x12")
Тел.: (212) 772-2593

ЗЕМЛЯ НА ПРОДАЖ

40 акрів дубового лісу з потоком, що літом не висихає. Недалеко „Союзівки". Межує з українською оселею „Золота Осінь".
За інформаціями звертатися до:
NICK CARELLI
Cherrytown Associates
1-800-959-7556 або
845-626-2005

Понад 30,000 читачів тижнево дивиться на реклами!
ОГОЛОШУЙТЕСЯ! ЦЕ ПРАЦЮЄ!

ALBATROSS TRAVEL, Inc.

WESTERN UNION

- Квитки на місцеві і міжнародні літаки;
- вакації в Мексику, на Караїбах і Гаваях;
- подорожі на люксусових кораблях;
- пересилку грошей через **„WESTERN UNION"**
- квитки на літаки з **НЬЮ-ЙОРКУ до**:

„FINNAIR"		„AEROSVIT"	
Ст. Пітербург	$660 + податок (RT)	Київ	$645 + податок (RT)
Москва	$610 + податок (RT)	Львів	$725 + податок (RT)
Рига	$610 + податок (RT)	Івано-Франківськ	$725 + податок (RT)
Вільно	$610 + податок (RT)	Одеса	$725 + податок (RT)

Нові спеціяльні ціни на **ВЕРЕСЕНЬ 2004 р.**:
„MALEV" (Мадярська авіялінія) до Києва – **$ 560 + податок (RT)**

74 Nassau Ave., Brooklyn, NY 11222
Tel.: **(718) 383-7211 • (718) 383-0083**
Fax: **(718) 349-1767 • Free tel.: 1-800-603-7973**
http://www.albatravel.com e-mail:albatravel@aol.com

LYTWYN & LYTWYN

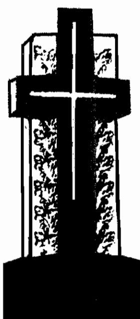
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytvyn,Manager
NJ Lic. No. 3212
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУЇС НАЙҐРО - директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ҐРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА в ГЕМПТОНБУРҐУ ТА ІНШИХ.

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРИТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Світлу пам'ять збережемо

8 серпня 2004 року, на 84-му році життя, перестало битися серце нескореного борця за волю України, багатолітнього в'язня більшовицьких таборів і тюрем, голови Долинського Братства ОУН-УПА Івана Долішнього.

Народився Іван Долішній 15 березня 1921 року в селі Тяпче Долинського повіту, в сім'ї активіста „Просвіти", сільського господаря Василя Долішнього. Батьки, а також учителі Ольга Дучимінська та Степан Ломиш, виховали юнака в національному дусі, й він, ще будучи школярем, організував серед однокласників підпільний гурток націоналістичної орієнтації, за що притягався до польського суду, і однак був звільнений як неповнолітній. У 1937 році Іван Долішній вступив в юнацтво ОУН, а згодом став провідником юнацтва села Тяпче й району.

Працюючи на торгівельній базі в Болехові, провідник юнацтва виконував різні доручення проводу, зокрема забезпечував папером підпільну друкарню в горах. Вчасно попереджений про неминучий арешт в 1942 році, пішов на підпільну роботу організаційним референтом юнацтва Калуського повітового проводу ОУН, де проводив вишкіл молоді, готуючи провідників для станиць і районів.

У 1944 році здібного організатора перевели в Долинський повітовий провід ОУН – референтом пропаганди. Згодом у надзвичайно складних умовах боротьби з більшовиками Іван Долішній виконує функції референта служби безпеки проводу, а після загибелі провідника „Іскри" займає пост повітового провідника ОУН.

У січні 1947 року тяжко пораненого, непритомного провідника захопили енкаведисти. Після тривалого слідства етапом заслали на 25-річну неволю в Заполяр'я, де каторжники прокладали на вічній мерзлоті залізницю. Потім були Іркутські табори, і звільнення за станом здоров'я в 1956 році, без права проживання в Україні. Тимчасово поселився в Караганді біля вивезеної родини. Під час відпустки відвідав рідне село й одружився в 1957 році з подругою по боротьбі Оленою Павлишин, яка щойно повернулася з неволі. Та Івана Долішнього знову ув'язнили і без суду відправили в мордовські табори, в яких утримували ще вісім років. Після звільнення без права повернутися до дружини і дочки в рідне село „приписався" на хемії в Новому Роздолі, де двадцять літ важко працював на хемічному виробництві. За таємні відвідини чоловіка дружину не раз карала тодішня влада. І тільки в 1996 році борцеві за волю України дозволили приписатися у власній хаті. У 1993 році колишній провідник ОУН Долинщини очолив новостворене Братство ОУН–УПА, яким керував до своїх останніх днів життя. З його участю писалася книга „Нескорена Долинщина" і він дуже хотів дожити до виходу в світ другого тому історії визвольних змагань на Долинщині. Вже будучи важко хворим, він постійно цікавився справами Братства.

Скромним, щирим, розумним, виваженим у своїх діях, інтелігентним і ерудованим, палким борцем за незалежність України назавжди запам'ятається Іван Долішній. Вічна йому пам'ять!

Долинська станична управа Братства ОУН-УПА

Щирі співчуття родині Долішніх з приводу смерті Івана Долішнього висловили також районний штаб бльоку В. Ющенка „Наша Україна", Володимир Стецко, – голова Проводу районної організації Конгресу Українських Націоналістів, районна організація Всеукраїнського товариства „Просвіта" ім. Т. Шевченка, Союз Українок, Відділ освіти Долинської районної адміністрації, керівники навчальних закладів району, працівники Тяпчанської сільської ради та установ села.

Замість квітів на нев'янучий вінок на його могилу АГРУ (Нюарк, Н. Дж.) дарує 100 долярів на Фонд допомоги потребуючим ветеранам УПА в Україні. Просимо жертвувати на цей фонд. Чеки просимо виписувати на AHRU: 43 Midland Place, Newark, NJ 07106. Пожертви є звільнені від податку (IRS №22 231 8966).

КАПЕЛЯ БАНДУРИСТІВ ім. Т. ШЕВЧЕНКА
і
ФУНДАЦІЯ ІМ. КИТАСТОГО

ПОВІДОМЛЯЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ ЩО

В СУБОТУ, 25-ГО ВЕРЕСНЯ, 2004, О ГОДИНІ 5:30 ВЕЧОРА

В УКРАЇНСЬКІЙ ПРАВОСЛАВНІЙ КАТЕДРІ СВ. ВОЛОДИМИРА
5913 State Road Parma, Ohio

БУДЕ ВІДПРАВЛЕНА ПАНАХИДА

В 20-РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

Б Л . П . Г Р И Г О Р І Я К И Т А С Т О Г О

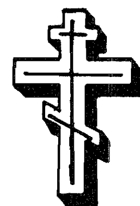
ВШАНУЙМО ПАМЯТЬ ВЕЛИКОГО БАНДУРИСТА, КОБЗАРЯ, КОМПОЗИТОРА, УЧИТЕЛЯ, ТА ДОВГОЛІТНЬОГО ДИРИГЕНТА КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ!

THE UKRAINIAN BANDURIST CHORUS
and
THE KYTASTY FOUNDATION

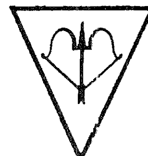
Invite you to attend a memorial service dedicated to the memory of Hryhory Kytasty – composer, bandurist, teacher, long-standing Conductor and Artistic Director of the Ukrainian Bandurist Chorus, mentor and musical inspiration to many.

SATURDAY SEPTEMBER 25, 2004 -- 5:30PM
St. Vladimir Ukrainian Orthodox Cathedral
5913 State Road Parma, Ohio

www.bandura.org www.kytastyfoundation.org

ПЛАСТОВЕ ПЛЕМ'Я „ПЕРШІ СТЕЖІ"
З горем повідомляє, що після тяжкої недуги 8 вересня 2004 р. відійшла у вічність наша СТЕЖИНКА

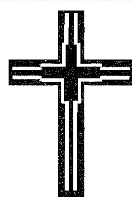

пл. сен.
ОКСАНА КОМАНОВСЬКА

ПАНАХИДА буде відправлена в п'ятницю, 17 вересня 2004 р., о год. 6:30 веч. у „Nasevich Funeral Home", 109 E. Tabor Rd., Philadelphia, PA; (215) 329-1844.

Похорон 18 вересня, о год. 10-ій ранку в українській православній церкві св. Покрови, 12th & Oak Lane, Philadelphia, опісля на цвинтарі св. Андрія в Савт Бавнд Бруку. Н. Дж.

Вічная пам'ять нашій Стежинці Оксані!

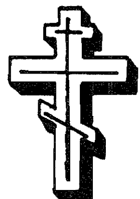
УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТІВКА
в Ню-Йорку
повідомляє своїх членів та громаду,
що 10 вересня 2004 р. відійшов у вічність

бл. п.
БОГДАН ЛЕСІВ

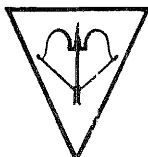
Управитель – Головний скарбник
Української Національної Федеральної Кредитівки і
член Ревізійної Комісії Центральної Української Кооперативи Америки.

Дирекція і працівники висловлюють щире співчуття дружині Ірені, синові Богданові, батькам Марії і Володимирові Лесів, сестрам Христині та Ларисі з родинами.

ДИРЕКЦІЯ КРЕДИТІВКИ

ПЛАСТОВЕ ПЛЕМ'Я „ПЕРШІ СТЕЖІ"
Комісія Таборів „Пташат"

У глибокому смутку повідомляє усіх пластунів та членів нашої Пташиної Громади, що 8 вересня 2004р. відійшла на Вічну Ватру

пл. сен.
ОКСАНА КОМАНОВСЬКА

Член Комісії Таборів Пташат на Союзівці.

Нехай пам'ять про Оксану та Її добрі діла буде вічною!

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

Осиротіли „Журавлі“...

26 серпня цього року невблаганна смерть вирвала з наших рядів громадського діяча св. п. Ярослава Юрчака. Це була постать великої особистої культури, людина з незвичайною обдарованістю, працездатністю і безмежною обов'язковістю в українській справі.

Ярослав Юрчак народився 15 травня 1920 року в Белжці, Томашівського повіту, в родині заможнього українського селянина. Однак рано, ще дитиною, став круглим сиротою, потрапив до сиротинського будинку в Новосілках на Перемищині. Ріс цікавим до книжок, науки, спорту і співу, бо мав надзвичайно гарний голос. Отож навчаючись в перемиській Шашкевичівці, був провідним спортсменом дружини „Сян“, співав у шкільному і дорослому хорах.

З початком Другої світової війни встиг закінчити Ярославську гімназію і виїхав до Берліну, але на прохання проф. Володимира Кубійовича прибуває до Кракова, щоб працювати в Українському Центральному Комітеті.

З приходом більшовиків Ярослав був заарештований і засланий на 10 років в концтабір у Красноярському краї. В умовах неймовірно тяжкої праці і постійного недоїдання ледве вижив. Боже Провидіння звело його з дівчиною Лілею, також ув'язненою українкою, яка стала його дружиною і вірним товаришем. В середині 50-их років подружжя вийшло на волю і повернулося до рідного Перемишля. Там у них народився син Любомир. Ярослав працював у державному транспортовому підприємстві і водночас доїжджав до Кракова на вищі економічні студії. Ніколи не тільки не приховував свого українства, але, в разі потреби, вмів захистити добре ім'я рідного народу. Був дуже активний в громадсько-культурному житті, а від часу виникнення хору „Журавлі“ – солістом і учасником усіх українських фестивалів. Хто бачив його в ролі Степана у п'єсі „Невольник“, або хто чув, як він співав „Два кольори“, той ніколи не забуде чару Славкового голосу.

30 серпня в катедральному соборі св. Івана Хрестителя в Перемишлі звідки хоронили св.п. Ярослава Юрчака, Перемисько-Варшавський Митрополит Іван Мартиняк, при співучасті пароха о. митрата Євгена Поповича, канцелера митрополії о. Богада Степана та сотрудника о. Б. Круба відправив заупокійну Службу Божу. Сумно співав славний хор „Журавлі“ – один журавлик полетів у вічний вирій... Як і слід було очікувати, в останню дорогу проводжали Ярослава також і наші брати з православної перемиської парафії. На Богослужбі в катедрі прощальне слово виголосив Митрополит Іван Мартиняк, а на цвинтарі – о. д-р. Є. Попович, від хору „Журавлі“ – д-р. Юрій Рейт, від громади – Андрій Чорний. На завершення зворушливу і надзвичайно глибоку за змістом подяку учасникам похорони висловив син покійного Любомир Юрчак. „Вічную пам'ять“ співали „Журавлі“...

Ярослав Стех

ПОДЯКА

Усім, хто причинився до пошанування Покійного

о. мітрата РОМАНА ГАНКЕВИЧА

(1923 – 2003)

із Гамілтону, Онтаріо, Канада

Пишу після свого повороту із чергової прощі до Чудотворного Храму Богоматері у Зарваниці, де спочиває Покійний:

„... Я отямилась щойно у літаку...

Невже так скоро проминули ці три тижні і я повертаюся оце з України в Канаду?

Неначе у сні пролетів час моєї, так довго очікуваної, сумної й хвилюючої подорожі в Україну, до Зарваниці. Там же спочив вже більше, ніж пів року тому мій чоловік, о. мітрат Роман Ганкевич.

Пів року не покидає мене думка: час минає так скоро, так дуже скоро... Але він не лікує, як кажуть; щонайменше – не мене. Навпаки, пригноблює все більше й більше самітність, стає щораз болючішою свідомість незаступимости великої втрати. А головне, весь час кличе мене що раз сильніша туга туди, в Україну, до Зарваниці... Там, біля величавого храму на честь Матері Божої знаходиться така дорога мойому серцю, така ще свіжа могила. Там похований згідно зі своїм заповітом, о. Роман, який доклав до побудови цього храму так багато доброї волі й наполегливого труду!

Але в моїй самітності, у найважчі хвилини мого життя, відчула я найповніше, та й відчуваю безупинно далі, добре, співчутливе відношення такої великої кількос-ти людей! Вони виявили й виявляють супроти мене щирість свого серця, добру волю та справжнє бажання допомогти.

Виявили вони їх найбільше, віддаючи останню прислугу Покійному щирими висловами співчуття, численною участю в похоронних відправах у Гамілтоні та в Зарваниці, молитвами й жертвами заупокійних св. Літургій, надісланням розкішних китиць квітів. Особливим виявом їх глибокої пошани відданости та довготривалої пам'яті про покійного о. Романа стали їх щедрі пожертви на фонд остаточного викінчення новопобудованого храму Зарваницької Матері Божої. Так вшанували вони найкраще Покійного, продовжуючи справу, таку завжди першоважливу для Нього.

На жаль, неможливо просто подякувати в такій короткій статті Всім, хто підтримував Його й мене у час Його довготривалої недуги та після Його відходу у вічність. А було цих осіб так багато, рідних і друзів, що старалися щиро, хоч як-небудь допомогти мені у ці невимовно важкі й болючі хвилини мого життя. Та хоч згадати тут усіх неможливо, але глибоко у своїй душі я зберігаю вдячну пам'ять про усіх цих людей доброї волі й щирого серця, згадую їх постійно у своїх молитвах, прошу нашу Небесну Неньку й Заступницю Богоматір, щоб усіх Вас мала у своїй постійній опіці та дарувала обильними ласками!

А Покійний отець Роман нехай з Богом спочиває навіки в рідній землі, на улюбленій і омріяній Батьківщині, під безпечними крилами величавого Собору Матері Божої у Зарваниці. Туди належало ще за життя все його серце, там і спочило Його знеможене важкою недугою тіло.

А я буду, скільки Бог дасть сил і часу, продовжувати Його справу. Буду вічно молитися до Зарваницької Богородиці за спокій душі Покійного, з глибокою вірою й надією, що у самоцвітній короні Пречистої Його вічна пам'ять буде світити хоч маленькою зіркою...

Ото ж складаю оцим мою якнайщирішу подяку:

Преосвященним Владикам кир Степанові Хміляреві Ч.С.В.В. та Корнилієві Пасічному Ч.С.В.В. із Епархії Торонто й Східньої Канади.

Преосвященним Владикам Михайлові Сабризі та Василеві Стеменюкові із Тернопільської Епархії в Україні.

Сімдесяти чотирьом Священикам обох Епархій за проведення похоронних обрядів та за молитви.

Сестрам Служебницям Непорочної Діви Марії із Анкастеру, Онтаріо та Сестрам Василіянкам із Міссіссага, Онт., за участь у похоронах в Гамілтоні.

Панам: д-рові Адріянові Горничеві, проф. І. Чорнейку, проф. П. Й. Потічному, Л. Бабієві, І. Чухті, З. Кобилянському, Д. Боєчко, Н. Душко, С. Ганкевичеві, С. Романишинові.

Паням: Анні Садівській, А. Чорнейко, С. Баран, Н. Костисько, – за участь у тризні та вислови співчуття від громадських організацій та від своїх родин.

За пожертви:

В канадській валюті:

	3,000 дол.	1-ий Відділ ЛУКЖК при парафії св. Духа в Гамілтоні;
	2,000	Ольга Ганкевич;
	1,355	Н.Н.
	1,000	Рома й Ірко Дольницькі;
	300	2-ий Відділ ЛУКЖК при парафії св. Духа в Гамілтоні;
по	150	І. Калин, проф. І. А. Чорнейко, М. і Т. Шеремета;
по	100	М. М. Балук, д-р Д. Винників, д-р А. й І. Горничі, Я. і В. Вергановські, А. Берко, Братство Дивізійників, Братство Українців Католиків при парафії св. Духа в Гамілтоні, А. Главка, С. Куп'як, О. Лижник, З. Пацак, О. Садівський, І. Франко, д-р І. О. Хомик, д-р Б. і Т. Шухевичі;
	90	Віра Дзьоба;
по	50	проф. П. і Т. Потічні, Дж. Процик, О. і М. Кіналі, М. Лисяк, У. Лучак, Л. і А. Бланди, М. Грицак, Т. І. Магур. Маркіян, Пласт Гамілтон;
по	40	І. Дашко, З. Кобилянський, Б. і А. Садівські, А. Остап'юк;
	35	А. Валігура;
	30	П. Крекливець;
	25	Д. Боєчко;
по	20	Е. Бойківський, С. і Д. Білі, В. Буртняк, Р. і Д. Горничі, Т. Дутка, Д. і М. Корчаки, М. Кравчук, Р. Лисяк, Р. Макогон, А. Пашкат, І. Стахурський;
	10	В. Лис;
	5	А. Зелінка.

Разом 10,680 канадських дол.

В дол. США:

	500 дол.	Т. і О. Ракочі;
	250	Я. і М. Ганкевичі;
	240	І. і П. Остапчуки;
	200	Л. і М. Ганкевичі, Віра Левицька;
	140	І. Ганкевич;
по	100	М. Борковська, М. Ганкевич, П. і М. Ганкевичі, М. Дейвіс, В. і М. Хоманчуки, Н. Клапіщак, Д. Карп'юк, Л. Поверс, М. Тефоя;
по	50	В. Величковський, Г. Ганкевич;
	30	Б. Кваченбуш;
по	25	А. і К. Кобрини, Л. Коломиєць, Б. Попель, Л. Савин, О. Теодорович, М. і Л. Фурди, Рома Яхторович;
	20	Р. Шрауд.

Разом 2,755 американський дол.

100 дол. США – На будову храму в Донецьку – д-р Яр. і Л. Музички.

Із зібраної суми уфундовано до Храму новий запрестольний образ Матері Божої Зарваницької, у пам'ять о. мітрата Романа Ганкевича, роботи маляра-іконописця Володимира Свідерського.

Хай добрий Господь винагородить сторицею усіх Добродіїв і Жертводавців!

Покійному о. Романові хай буде Вічная Пам'ять!

ОЛЬГА КЛАПІЩАК-ГАНКЕВИЧ, Дружина

В СЬОМУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашого найдорожчого МУЖА та БАТЬКА

бл. п.
ВОЛОДИМИРА ОБУЩАКА

будуть відправлені

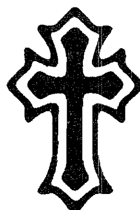
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
в неділю, 26 вересня 2004 р. о год. 8:30 ранку

в церкві св. Архистратига Михаїла,
1013 Факс Чейс Ровд, Дженкінтавн, Па.;
в катедральному соборі, Івано-Франківськ, Україна.

Рідних, приятелів і знайомих
про пам'ять і молитви за спокій душі Покійного просять

дружина – СТЕФАНІЯ
дочка – ВІРА

Вічна Йому пам'ять!

У глибокому смутку повідомляємо, що в день своїх уродин, 5 вересня 2004 р., проживши 82 роки, після довгої і тяжкої недуги, упокоївся в Бозі наш найдорожчий
МУЖ, БРАТ і ВУЙКО

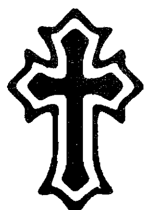
св. п.
НЕСТОР КОРЧЕВИЙ

нар. в селі Явче, Рогатинського повіту, Україна,
учасник боїв Другої світової війни.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в п'ятницю, 10 вересня 2004 р. в церкві св. Йосафата в Бетлегем, Па.
Похоронений на парохіяльному цвинтарі св. Йосафата.
Про молитви за спокій душі Покійного просять у тяжкім горю залишені:

дружина – МАРІЯ з ПАРАЩАКІВ
племінниці – АННА МИРОСЛАВА ЙОСТ
– ОЛЕСЯ ЦАП зі сином ІВАСЕМ
брат РОМАН і сестра СТЕФАНІЯ в Україні
ближча і дальша родина в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 9 серпня 2004 р.
відійшов у вічність наш найдорожчий
ТАТО, ДІДО, ШВАГЕР і ВУЙКО

бл. п.
КАРЛО МАНЬКІВСЬКИЙ

нар. 1920 р. в селі Любичі, повіт Рава Руська, Україна.

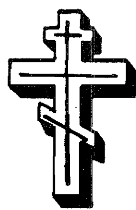
Довголітній член ОУН та член Центральної Управи ОДВУ, член Братства Дивізійників, голова Т-ва ім. М. Драгоманова (244 Від. УБС та член 367 Від. УНС Т-ва „Запорозька Січ").

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 12 серпня 2004 р. в церкві св. Йосафата, а опісля на цвинтарі Божого Гробу в Рочестері, Н.Й.

Залишені в глибокому смутку:

син – ОРЕСТ
внучка – ЛЕСЛІ
внук – АЛЕКСАНДЕР
швагерка – ІВАННА БЛАГА з родиною
ближча і дальша родина в Україні, Польщі та Канаді.

Вічна йому пам'ять!

З невимовним смутком ділимося сумною вісткою з родиною,друзями і знайомими, що в середу, 8 вересня після довгої і тяжкої недуги відійшла у вічність наша дорога
ДРУЖИНА, СЕСТРА, ТІТКА, КУЗИНКА і ШВАҐЕРКА

св. п.
ОКСАНА КОМАНОВСЬКА
з дому ПАНАСЮК

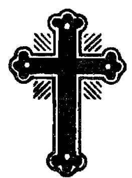
нар. 19 березня, 1934 р. в Казахстані.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 17 вересня в похоронному заведенні Насевича при 109 East Tabor Rd. у Філядельфії і 18 вересня в українській православній церкві св. Покрови при 12-ій і Oak Lane вулицях у Філядельфії, а відтак на цвинтарі св. Андрія Первозваного в South Bound Brook, NJ.

Залишені в глибокому смутку:

муж – МИХАЙЛО з дітьми
сестра – ЛЕСЯ ДЖОНЗ з мужем ГІЛІАРДОМ
і дочкою ОКСАНОЮ
швагерка – МАРІЯ КОМАНОВСЬКА ЗАХАРІЯСЕВИЧ
із сином АДРІЯНОМ
та ближча і дальша родина в Америці, Україні і поза межами України.

Вічна Її пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що з волі Всевишнього відійшла
у вічність 11 серпня 2004 р. на 94-му році життя
наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

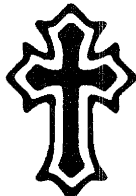
бл. п.
ОЛЬГА Я. НЕСТОРОВИЧ
з дому ДУМА

ПАНАХИДА була відправлена 15 серпня 2004 р. в похоронному заведенні Мандзюка.
Похорон відбувся 16 серпня 2004 р. в церкві св. свящ. Йосафата у Ворені.
Похована на цвинтарі Мавнт Олівет в Дітройті, коло свого мужа бл. п. мгр. прав Дениса.

В глибокому смутку залишені:

син – РОМАН з дружиною ІРИНОЮ та дітьми ДАРІЄЮ
і РОМАНОМ Т.
синова – ЛЮБА з дітьми:
сином МАРКОМ з дружиною МЕЛЯНІЄЮ та дітьми
МАКСИМОМ, ЮСТИНОЮ і НІНОЮ
доньки ЛІДІЯ, ДАНА та МАРТА ТОМКІВ
з мужем АНДРЕЙОМ і дітьми ГАЛИНКОЮ та ЮРЧИКОМ
донька – ЛІДІЯ БЛЮЙ з донькою НАДІЄЮ СТАСІВ
і мужем СТЕФАНОМ та синами РОМЧИКОМ і ДАНЬОМ
син – ОРЕСТ з дружиною КЛЯВДІЄЮ
ближча і дальша родина в Америці, Україні і Польщі.

Вічна Її пам'ять!

У глибокому смутку повідомляємо, що 9 вересня 2004 р.
відійшла у вічність наша найдорожча
МАТИ, БАБЦЯ, СЕСТРА і ШВАҐЕРКА

бл. п.
ЕВСТАХІЯ (СТАНІСЛАВА) ТАРАТУЦЬКА
з дому СТОЦЬКА

нар. у Дрогобичі, Україна.

У смутку залишені:

донька – ТАТІЯНА ТАТАРКО з дітьми ТАРАСОМ і НАТАЛКОЮ
син – ІГОР ТАРАТУЦЬКИЙ дружиною ДЖОЕН та дітьми
АНДРІЯНОЮ, АНДРІЄМ і АНЖОЛІ
сестри – ВІХА ЧЕРЕВКО з доньками СЯНЕЮ і УЛЯНОЮ з родинами
– СТЕФАНІЯ КОБИЛЕЦЬКА із сином ЯРКОМ
– ҐІЗЕЛЯ КОЦИБАЛА з мужем СВЯТОСЛАВОМ
і донькою АРКАДІЄЮ
та ближча і дальша родина в Україні.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 12 та 13 вересня у Санта Клара та Лос Алтос, Каліф. Похована на цвинтарі „Gate of Heaven" у Лос Алтос.

Вічна Її пам'ять!

У світлу пам'ять незабутньої Евстахії буде переведена родиною та приятелями збірка на видачу 5-го тому „Дрогобиччина, земля Івана Франка".